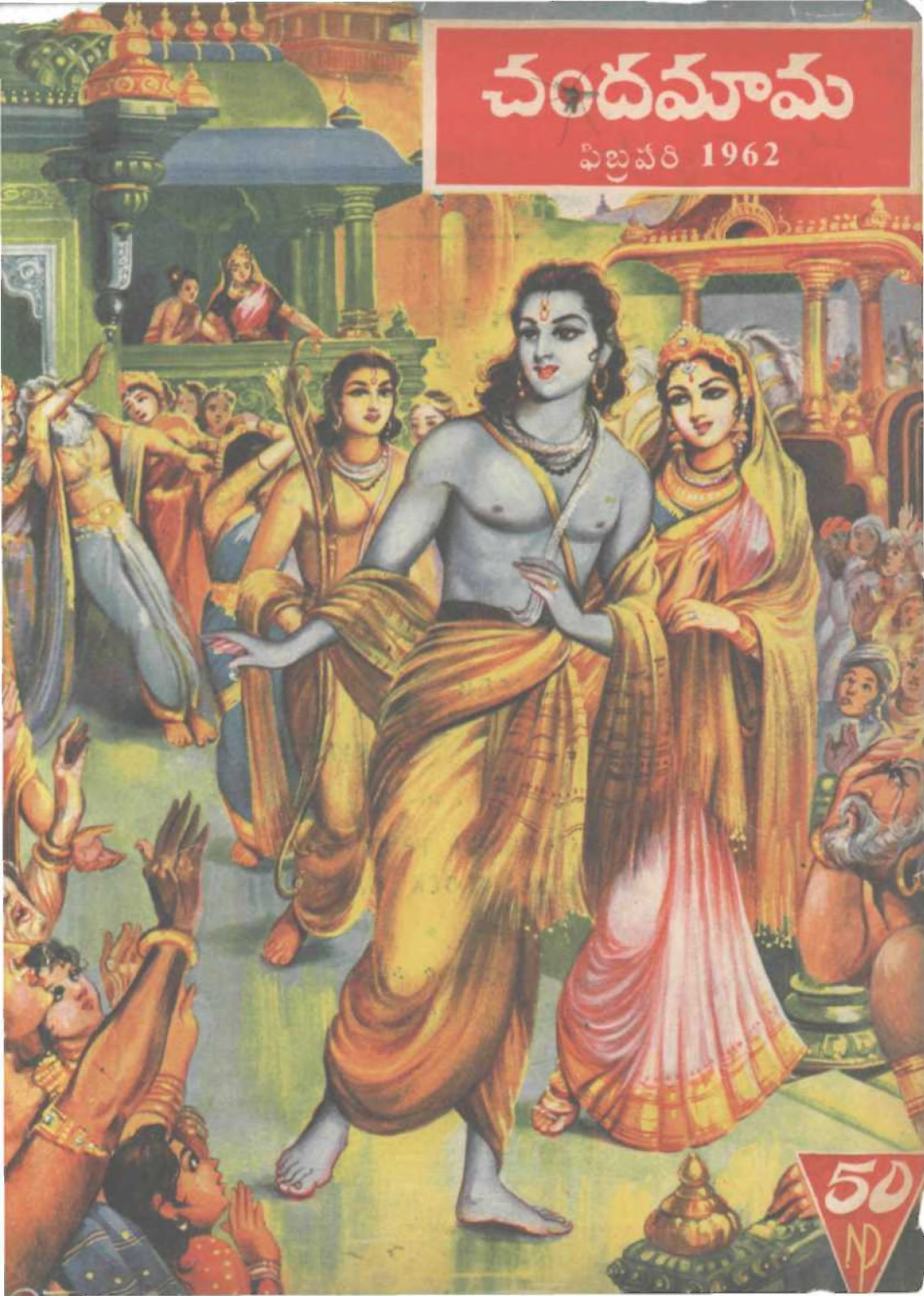

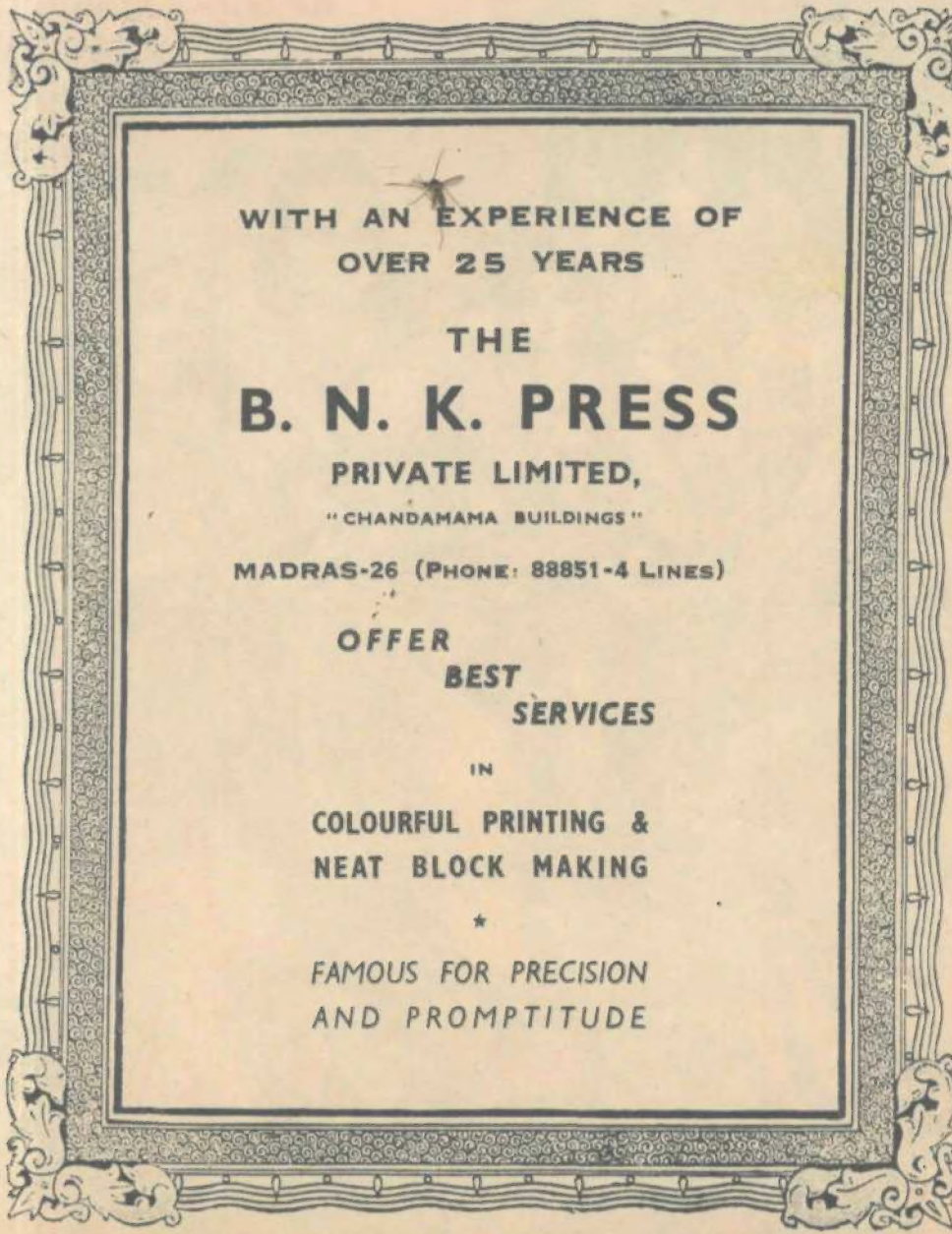
చందమామ

ఫిబ్రవరి 1962

50

ND

WITH AN EXPERIENCE OF
OVER 25 YEARS

THE
B. N. K. PRESS

PRIVATE LIMITED,

"CHANDAMAMA BUILDINGS"

MADRAS-26 (PHONE: 88851-4 LINES)

OFFER
BEST
SERVICES

IN

COLOURFUL PRINTING &
NEAT BLOCK MAKING

★

FAMOUS FOR PRECISION
AND PROMPTITUDE

తప్పక
చూడండి!

జగపతి పిక్చర్స్
హాలి

ఆరాధన

దర్శకత్వం నిర్మాతలు
బి.మధుసూదనరావు * రంగారావు రాజేంద్రప్రసాద్

విశాలాంధ్ర ప్రైవేట్ హాల్స్ లిమిటెడ్.

REPRODUCED

REVAH

చందమామ

ఈ సంచికలో కథలు - వింతలు - విశేషాలు

భారత చరిత్ర - 5	... 2	నిండు కుండ	... 43
పార్వతీ కళ్యాణము	... 5	రామాయణం	... 49
రాకాసిలోయ - 8	... 9	ఖియాప్స్ పిరమిడ్	... 57
ప్రభువంచన	... 17	ప్రశ్నోత్తరాలు	... 58
దొంగల కొలువు	... 29	రామత్వీర్థ కథ	... 62
ఖలీఫాల్ సాత్తు	... 33	భారతం	... 64

ఇవి గాక ఫోటోశీర్షికల పోటీ, మరి ఎన్నో ఆకర్షణలు.

పరిపూర్ణ ఆరోగ్యవంతులైన పాపల స్వప్నం

పసిపాపలను సర్వదా ఆరోగ్యవంతంగాను అష్టాదశకరంగాను పుంచి.
పట్టి వచ్చేటప్పుడు సర్వసాధారణంగా వచ్చే ఉదర వ్యాధులను నివారించడానికి
సర్వదా విశ్వాస పాత్రమైనది...

స్పెన్సర్స్ గ్రేప్ సిరప్

ఉత్పత్తిదారులు:

స్పెన్సర్ & కం. లిడ్.

మద్రాసు • బొంబాయి • కలకత్తా • ఢిల్లీ మరియు బ్రాంచీలు

STUDIO
SARATHI

అశ్వ ప్రజానాన్ని
అశ్వమును
అశ్వము చిత్రం

అన్నపూర్ణ వారి ఇద్దరు మిత్రులు

నవయుగ

నిర్మాత: D. మధుసూదనరావు B.A., పర్యవేక్షకుడు: ఆదుర్తి సుబ్బారావు

పెప్సీ
గొంతు
మరియు

గుండె
బిళ్లెలును

మీరు

సేవించేయడం

మీ దగ్గు త్వరితంగా పోవును

ఒక పెప్సీను తప్పరించి, అందరి శ్రమనకర
చర్మము జరిపే అవధులను అస్వాదించండి.
అది నొప్పిని పోగొట్టి, గొంతునొప్పిని, రొమ్ము
పడితేమును, దగ్గు లేక జలుబును కలిగించే
క్రిములను నశింపును. పెప్సీ తక్షణశమనమును,
శీఘ్ర విచారణను గలిగించును.

పెప్సీ-పీటీలో హానకర
ఓషధులు లేవు.

పిల్లలకు మరక్షితంగా
ఇవ్వవచ్చును.

రొమ్ము పడితేములు,

గొంతు నొప్పి,

పడితేము, అధిక

కఫము జలుబులు,

దగ్గులను

త్వరితంగా నివారించును

మండిల వ్యాపారాలందరినీ అమ్మబడుచున్నవి
సి. ఇ. ఫుల్ ఫార్మ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

FPY-54 TEL

సోల్ ఏజెంట్లు :

దాదా & కంపెనీ,

86, నైయపు నాయక్ వీధి,

మదరాసు - 3

ముచ్చటయిన

శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి బొమ్మతో

ప్రకాశవంతమైన రంగులలో చక్కగా

తయారు కాబడిన ఈ 'గిఫ్ట్ బాక్సు'

విడుకొండల స్వామిని అర్చించే కోటాన

కోట్లు భక్తజనానికి అనందము కల్పించి

తీరుతుంది.

న్యూట్రన్ కన్నెక్ష్ నెరీ కంపెనీ

ప్రైవేట్ లిమిటెడ్,

చిత్తూరు, (ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

ఇప్పుడు మదరాసులోనూ దక్షిణాదిలో క్రిక్కిరిసిన ప్రేక్షక
జనానికి ప్రదర్శింపబడుతున్నది

40 లక్షల రూపాయల భిర్లుతో
తయారించిన మొదటి పూర్తి
తెలుగు టెక్నికల్ చిత్రం

దేవి ఫిలింస్ సమర్పించు

మురిపించే మువ్వలు

నిర్మాత, డైరెక్టర్: ఎం.వి.రామన్

సంగీతం: ఎస్.ఎం.సుబ్బయ్యనాయుడు

నటీనటులు

జెమినీ గణేశన్ • సావిత్రి • కమలాల్ క్షణా
కుచల కుమారి • మనోహర్ • సారంగపాణి
మాధురీ • ముద్దులక్ష్మి

DEVI FILMS
RELEASE

Arto's Copy

ఆల్విటోన్

భారతదేశపు ప్రముఖ ఆహారపానీయం

ఆత్మంత ఆరోగ్య పద్ధతిని ఆత్మ్యాధునిక
యంత్ర పరికరాలతో తయారైనది

- తేలికగల ఏకసమ శాకాలు
- అడుగున గపి నిలవక శీఘ్రంగా కరుగుతుంది
- ఎప్పటికంటే అధిక ప్రమాణం కలదు
- ఎప్పటికంటే బాగుపరచబడ్డ శ్రేష్ఠతకలది

దినమంతా శ్రమించిన ఆయాసం
పరిహరించి పోయినిస్తుంది.

EP

మీ శిరోజాలు అంత మనోహరంగావుండవలెనని మీ కోరిక!

ఇటు 200 ఎక్కరూపు — మీ వెన్నెముక మరచినవి, కారణం! ఒక్క మెరయించి మనోహరమైన ఆమె శిరోజాలు — అప్పుడు మీ శిరోజాలు అంత మనోహరంగా వున్నవని తెలియ చురుకుచేత మీ హృదయం ఇదానంతో ఉప్పొంగుచు! అతిశయమైన వెన్నెముకలో గూడియున్న ప్రళయనీయ పరిమళం గల 'కేశ' మనోహరమైన శిరోజాలు ఒక్క మెరుగునట్లుచేసి మీ శిరోజాలను కొత్త చక్కదనము గలిగించును — మీరు ఆశించే కొత్త చక్కదనము!

మీ కేశ శిరోజాల పథకము నేడే ప్రారంభించండి

పోర్ టెంట్లు :

ఎమ్. ఎమ్. అంబేద్కర్ చాలా, అహమదాబాద్

ఎంజెల్లు :

ఎ. నరేంద్రమ్ అండ్ కో., బొంబాయి - 2

లోను గృహమునుండి మరియు శ్రేష్టమైన ఉత్పత్తి

పాతాళిని తిరిగి

ఏప్రిల్ 1962

కొనల్పతో రాముడు [జనవరి "అయోధ్యాకాండ"] చెప్పడం మీరు రాసినట్లుకాదు. "పంటవాళ్ళచే పక్వం చేయబడిన మాంసం దొరకదు" అని వుండాలి. రాముడు అబద్ధ మాటాడన్న ఆభాసం "చందమామ"కు ఇకముందు రాకూడదు.

—ఆర్. నరసింహచెట్టి, మద్రాసు

[మాంసం వర్షిస్తానని రాముడు కొనల్పతో అన్నట్లుగా రాకాం. నిజంగా రాముడు అరణ్య వాసం మాంసాహారంతోనే ప్రారంభించాడు గనక ఇది రాముడి చేత అబద్ధ మాడించటమే అవుతుంది. పొరపాటు ఎత్తిచూపినందుకు కృతజ్ఞులం—నం.]

ఈ నెల "చందమామ"లో అన్ని కథలు ఒక ఎత్తు, "శాపం పొందిన దేవుడు" [వేతాళ కథ] ఒక ఎత్తు.

—వి. ఎస్. కృష్ణయ్య, కోలారు

"శాపం పొందిన దేవుడు", "ఇల్లు పట్టిన భూతం" కథలు చాలా బాగున్నవి, "రాకానిలోయ" చందమామకు ప్రత్యేకాభరణం.

—ఆర్. పద్మావతి, మద్రాసు

"ప్రాణస్నేహితులు" చాలా బాగుంది. "సజ్జనుడి పాట్లు" చదువుతుంటే నిజంగా ఏడుపాల్చింది. "రాకానిలోయ" ఈ నెల పరాకాష్ఠనంది చాలా బాగుంది.

—రాము, గుంటూరు

“ప్రాణస్నేహితులు” చదివేటప్పుడు నాకు అలాంటి స్నేహితురాలు లభ్యమయ్యేనా అనిపిస్తుంది. యీలాంటి కథలు యింకా ప్రచురిస్తే మీకెంతో కృతజ్ఞులం.

—సి. హెచ్. లీలా, పెరవలి

“ఇట్లు పట్టిన భూతం” చాల బాగున్నది. రచయిత శ్రీ త్రిపురారి నత్యనారాయణకు కృతజ్ఞతలు తెలుపగలరు.

—ఎస్. బాపు, మంధని

ఈ నెల “చందమామ”లో నన్నత్యంతంగా ఆకర్షించిన ఉత్పల నత్యనారాయణాచార్యగారి సూతన గేయ కథ [“పార్వతి కల్యాణం”] చదువుతుంటే కాళిదాస “కుమారనంభవమ్” అరటిపండు ఒలిచినట్లు అవగాహన అవుతున్నది.

—పు.ట్రేపు మురళీధరరావు, పెండ్రారోడ్.

“రాకాసిలోయ” రాసురాసు పాఠకుల హృదయాలను చూరగొంటున్నది. “పార్వతి

కల్యాణం” రచయితకు మా అభినందనములు తెల్పేది.

—ఎన్. రామమూర్తి, చెన్నూరు

“చందమామ” మా యింటికి వేంచేయటము లోనే పిల్లలము మేముగాక పెద్దలు (మా నాయనమ్మ) గుండుభీమన్న కథ చదవరా అనటమే తరువాయి, మేము చదువుతూ కడుపుబ్బ నవ్వుటము అరు మా సొలనుంచి జరుగుతున్నది. గుండుభీమన్న రచయిత ఎవరో తెలువనందుకు నంతోషం. తెలిపేతే వారికి మా కృతజ్ఞతాభివందన ములు ఎలా తెలుపుకోవాలో బోధపడుటలేదు.

సిహెచ్. విశ్వనాథం, వినపాక

2, 3 నెలల్లోనే ఈ [గుండుభీమన్న] కథలు ముగించుదురన్నారు. అందుకు నేను చాల విచారపడితిని.

—తుమ్మల రఘునాథరాయలు, అప్పికట్ల

నేను కూడా ఎప్పుడో
ఒకనాడు 'బిగ్ బాయ్'ను
కొక్కుతాను

నన్న నా కొక

₹ సైకిలు ఇస్తానన్నాడు

పనిబిడ్డలకు
I. C. బువెనిల్స్

వయసు
బాలురకు
'బిగ్ బాయ్'

ఇండియా సైకిల్

మాస్ట్రోఫాక్చరింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్,

కలకత్తా

PRO-10-24

ఫిబ్రవరి

9

వెడుదల !

పద్మిని బిత్తుల వారి

గాలిమేడలు

రెవెన్యూ దశకుయ.
బి.ఆర్.పంతులు

విజయ రిలీజ్

రెండు రోజులుగా పనిచేసిన
 తరువాత, సామెంట్
 నుండి పనిచేసే పనిచేసే
 వీరే వేరైన గుర్తులు
 పనిచేసేవారు. వీరు
 వారు గుర్తులు.

SUNLIGHT
SOAP

S.30-X29 TL

రిపబ్లిక్ దినోత్సవ
కానుక!

జనవరి

26 JANUARY

26

జగ్గియ్య పులివెందుల జాగ్రత్త చిత్రం...

పదండి ముందుకు!

పులివెందుల ఎ.మధుసూదనరావు • నిర్మాత: టి.కృష్ణమూర్తి

నిర్మాత: హెచ్.పి.లింగం డిస్ట్రిబ్యూటర్స్: ఎల్.వి.రాజు, సి.ఎస్.ఆర్. సినిమాటాగ్రాఫ్, సినిమాటాగ్రాఫ్

జెబీకిందా ?

రవ్వంత

అమృతాంజనము

రాదించి

నిమిషంలో నొప్పి తగ్గుతుంది

జలుబూ, బ్యూరూ, ఒళ్ళి నొప్పులు - చిట్టచివరికి
అమృతాంజనం ఉపయోగించండి. మీ కుటుంబాని కది
శ్రీరామరక్ష. నొప్పి కలిగినప్పుడు ఒక్కసారి రాస్తే చాలు
ఇంట్లో ఒక్క సేసా ఉంటే నెలలకరబడి ఆటివస్తుంది.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు - 4
బొంబాయి - 1, కలకత్తా - 1, హైదరాబాద్ - 1

ఉత్సాహం తో ఉప్పొం గించేవి!

గగన మందు! కుప్పి గంతులు!
సాతెచారి చిన్నట్లతో మీరు పెరిగే
విదం అదే. సాతె చాకెట్లూ
మంచి ఆహారానికి సహచర
మైనవి మరియు అవి అన్నిచోట్లా
అనివదంగా కుజించితిరు కున్నవి.

సాతె చిన్నట్ల అండ్ చాకెట్ల కం. లి.
పునా-2

ఎక్కువ గాలి...

... తక్కువ కరెంటు ఖర్చు

గజేట్ రకమైన విద్యుత్తును పనిచేసేలా ఉన్నత వేగంతో గజేట్
పంపాల పట్ల ఇదే రకంగా పట్ల కరెంటు పని చేస్తాయి. 36", 48",
56" మరియు 60" సైజులలో లభించే, హిగ్లైట్ గజేట్ ఉన్న
రంజితుల ఉత్తమైన విద్యుత్తును, చాలా ముఖ్యమైన ఉత్తమ మరియు
అందమైన ఫినిష్ కలవు. వీటి రెక్కలను అమర్చుకు
మంచి ముందు !

గజేట్

ఉత్తమ పంకాలు

గజేట్ ఫ్యాన్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

63/65, విజయవాడ రోడ్, మ్యా. రిల్ - 19

కన్యాకుమారి, తిరునెల్వేలి జిల్లాలకు పంపకవారులు

నెల్లైయ్ ప్రెడింగ్ & కంపెనీ

177, వెస్ట్ కార్ స్ట్రీట్, తిరునెల్వేలి జిల్లా.

మద్రాసు విశ్రాంతి

నం. 2, తంజావూరు స్ట్రీట్, మద్రాసు. (దెలిఫోన్ నం. 21680)

జిల్లాల అడ్మినిస్ట్రేషన్ పంపకవారులు

అస్సాన్ ఎలక్ట్రికల్స్

478, మెయిన్ బహార్, బెలూరు.

JWT GF-2121A

సినిమా
తారలు
మెచ్చిన

రేమి
పౌడర్

చందమామ

సంచాలకుడు : 'చక్రపాణి'

సుమారు రెండువేల ఏళ్ళక్రితం వాల్మీకి రామాయణం రచించాడు. నాటి నుంచి వెలువడిన ఎన్నో వేల రామాయణాలలో కథాంశాలు కూడా మారిపోయాయి. ఈ పరిస్థితిలో "చందమామ" పాఠకులకు వాల్మీకి రామాయణంలోని కథాంశాలు తెలియజేయటానికిగాను కృషి చేస్తున్నాం. అందుచేత పాఠకులు తాము ఎక్కడో విన్న విషయాలను బట్టి, చదివిన విషయాలనుబట్టి మేము రామాయణ కథను మారుస్తున్నామనుకోరాదు. "రాముడు మాంసం తింటాడా?" "రాముణ్ణి సీత 'నిపు' అంటుందా?" మొదలైన కుశంకలు కొందరు పాఠకులకు కలుగు తున్నాయి. రామాయణంలో పాఠకులు ఊహించని విషయాలు ఇంకా ఎన్నో ఉండవచ్చు.

సంపుటి 30 : ఫిబ్రవరి 1962 : సంచిక 2

CHITRA

భారత చరిత్ర

క్రీ. పూ. 6 వ శతాబ్దంలోనే, బింబిసారుడి కాలంలో గాంధార దేశంపై పర్షియను చక్రవర్తి సైరస్ అనేవాడు దాడిచేసి కాపిశ అనే నగరాన్ని నిర్మూలించి, సింధు నదికి పడమట ఉండే గాంధార దేశాన్ని తన సామ్రాజ్యంలో కలుపుకున్నాడు.

పూర్వపు గాంధార దేశం సింధునదికి తూర్పుగానూ, పడమరగానూ విస్తరించి వుండేది. పడమరగా వుండే ప్రాంతానికి పుష్కరావతి అని పేరు. దానికి తూర్పుగా తక్షశిల ఉండేది. ఇది సుభిక్షమైన, సుపాలితమైన రాజ్యం. దీని రాజధాని రావల్పిండికి వాయువ్య దిశగా 20 మైళ్ళ దూరాన ఉండేది. ఈ నగరపు వర్తకం ప్రపంచ ఖ్యాతి పొందినది. గొప్ప విద్యాకేంద్రంగా ఇది గడించిన ఖ్యాతి అంతులేనిది. మహా భారతం మొట్టమొదటిసారి తక్షశిలలోనే పరిచయపడిందని చెబుతారు.

తక్షశిల రాజ్యానికి ఎగువగా ఉరళ, ఆఫ్ఘిసార అనే దేశాలుండేవి. నైర్మతి దిశగా పూరులు (లేక పారపులు) అనే జాతివారుండేవారు; వీరు వేడకాలం నాటికే ప్రసిద్ధులు. రిఫలం, చినాబ్ నదుల మధ్య ఒక రాజ్యాన్ని పెద్ద "పారస్" అనేవాడూ, చినాబ్, రావి నదుల మధ్యప్రాంతాన్ని చిన్న "పారస్" అనేవాడూ పాలించినట్లు గ్రీకు చరిత్రకారులు రాశారు. రావి, చినాబ్ నదుల దిగువప్రాంతాలలో శిబులూ, మాలపులూ, ఖుద్రకులూ, అంబుమలూ అనే జాతులవారు నివసించేవారు. ఇవన్నీ స్వతంత్ర జాతులు. వీటిలో కొన్ని ప్రజాతంత్రం కలవి. అయితే వీరిమధ్య స్పర్థల వల్ల విదేశీయులు భారతదేశంపై దాడి చేసే అవకాశం చిక్కింది.

యూరపు అగ్నేయప్రాంతంలో మేసిడన్ అనే బల సంపన్నమైన యువన రాజ్యం

ఉండేది. క్రీ. పూ. 336 లో అలెగ్జాండర్ అనే సమర్థుడైన యువకుడు ఈ దేశానికి రాజయ్యాడు. ఇతను డేరియస్ సంతతికి చెందిన పర్షియన్ రాజులను క్రీ. పూ. 333 లోనూ 331 లోనూ రెండుసార్లు ఓడించి, వారి రాజ్యాన్ని ఆక్రమించాడు. 330 కల్లా పర్షియనుల సామ్రాజ్యం అలెగ్జాండరు అధీనంలోకి వచ్చింది. పర్షియనుల పరిపాలనలో ఉండిన భారత భూభాగాలను స్వాధీన పరచుకునేటందుకు అతను క్రీ. పూ. 327 లో హిందూకుష్ పర్వతాలు దాటి వచ్చాడు. పుష్కలావతి మొదలైన అనేక నగరాలను జయించి అతను 326 లో వడఘరి వంతెన మీదుగా సింధునదిని దాటి తూర్పుగా వచ్చాడు. తక్షశిల రాజైన అంభి అనేవాడు అలెగ్జాండరుకు ఘనమైన ఆతిథ్యమిచ్చి, గొప్పగా సహాయపడ్డాడు.

అంభి ప్రవర్తనను చూసి తీవ్రంగా నిరసించినవాడు పెద్ద పౌరవ రాజు (పౌరస్.) ఇతను మహా వీరుడూ, మహా కాయుడూనూ. అలెగ్జాండరు వితస్తా (ఝిలం) నది చేరే సరికి ఆపతలి గట్టున బ్రహ్మాండమైన పౌరవ సేన యుద్ధ సన్నద్ధమై నిలిచి ఉన్నది. నది మంచి ఉరవడిలో ఉన్నది. ఎట్టేదుట ఆపౌరమైన సేన నిలిచి ఉన్నది. నది

దాటటం అసాధ్యమని గ్రహించి అలెగ్జాండరు మాయోపాయం చేశాడు. తన సేనలను అటూ ఇటూ చెదరగొట్టినట్టు నటించి, వదిలేడు మైళ్ళ ఎగువను సమావేశపరిచి అక్కడ నది దాటించి పౌరవ సేనతో యుద్ధానికి తలపడ్డాడు. కొద్దిమంది సైనికులు పౌరవ సేనలు చూస్తూండగా నది దాట యత్నించి నాశనమయ్యారు.

పౌరవ సేనలో 30,000 మంది కాల్పలమూ, 4,000 అశ్వకులూ, 300 మంది రథికులూ, 200 మంది వీనుగు లెక్కిన యోధులూ ఉన్నారు. అలెగ్జాండరు సేనలు ముందు చెబ్బి తీసినవాకా వేచి వుండక

తామే ముందుదెబ్బ తీసివుంటే పొరప రాజు ఓడి వుండకపోను. అలెగ్జాండరు సేనలో ఆశ్వికబలం హెచ్చు. వారి దాడిని రథికులు తట్టుకోలేకపోయారు. బురదలో కాల్చులం కదలలేకపోయింది. విసుగులు వెనక్కు తిరిగి తమ సైన్యాన్నే మట్టు బెట్టాయి. తన సేన చెల్లాచెదరై నవ్పటికి విసుగు నెక్కిన పొరప రాజు తీవ్రమైన గాయం తగిలినదాకా యుద్ధం చేశాడు. ఆయనను పట్టుకుపోయి తన ఎదట పెట్టి నవ్వుడు అలెగ్జాండరు, "మిమ్మల్ని నే నెలా చూడాలి?" అని అడిగితే పొరప రాజు, "రాజులాగా ప్రవర్తించండి!" అన్నాడట. అలెగ్జాండరు ఆయన రాజ్యాన్ని ఆక్రమించక ఆయనకే తిరిగి ఇచ్చివేశాడు.

అలెగ్జాండరు గంగాతీరం దాకా జయించు కుంటూ పోదామనుకున్నాడు. కాని అతని సైన్యాలు యుద్ధంతో విసిగి ముందుకుపోవ నిరాకరించాయి. అలెగ్జాండరు కొంత సేనను

పంపేసి, మరి కొంత సేనతో రావీ, చీనాబ్ దిగువ ప్రాంతాల ఉండే బాతులను నాశనం చేస్తూ వెనక్కు మరలాడు. మాలవులతో యుద్ధం చేసేటప్పుడు అతను తీవ్రంగా గాయపడ్డాడుకూడా. తరువాత అతను సింధుదేశంలోని ముఖ్య పట్టణాలను జయించి, క్రీ. పూ. 325 లో సముద్ర మార్గాన బాబిలన్ చేరుకుని, మరి రెండు సంవత్సరాల అనంతరం ఆ నగరంలోనే మరణించాడు.

అలెగ్జాండరు జయించిన భారత ప్రాంతాలలో రాజ ప్రతినిధులుగా పర్షియనులూ, మాసిడన్ దేశీయులూ నియోగించబడ్డారు. శశిగుప్త, అంభీ మొదలైన రాజులుకూడా యవన పరిపాలనకు సహాయపడ్డారు. పొరప రాజు, అభిసారదేశపు రాజు లాటివారు కొందరు సామంతులయ్యారు. పుష్కలావతి లోనూ, తక్షశిలలోనూ అలెగ్జాండరు తాలూకు పైనిక కేంద్రాలు ఏర్పాటయ్యాయి.

పార్వతీకల్యాణము

ద్వితీయాశ్వాసము

దక్షయజ్ఞమునందు తన సతి
దగ్గమైనది మొదలు ఈశుడు
తపసియై, తగినట్టి తాపని
తరలి వచ్చె హిమాద్రి చెంతకు.

ప్రమథులతో పరమశివుడు
హిమగిరి కరుదెంచెననిన
వార్తను విని ఎంతో హిమ
పంతుడు సంతోషించెను.

పార్వతితో, భార్యతోడ,
బంధువర్గముల తోడుత
హిమపంతుడు ఎదురుపోయి
ఈశ్వరునకు మ్రొక్కినాడు.

శివుడాతని శిరసుపైస
చేయిపెట్టి దీవించెను,
ఇక పొమ్మని హిమపంతుని
ఈశ్వరు డాజ్ఞాపించెను.

చేతుల్లోగి హిమపంతుడు
శివుని నెట్లు పేడుకొనెను:
"మునులు నిన్ను వినియుండురు;
కనియుండరు నీ రూపము!

ఇట్టి నిన్ను చూచియు మఱి
ఇంటి కెట్లు చనువాడను?
పెన్నిధి గేని చనగలేని
పేదవాడనైనాడను!

ఈ బాలిక నా కూతురు;
ఇది చిన్నప్పటినుండియు
నిన్ను గొలిచి ఎల్లప్పుడు
నీ నామము జపించును.

ఈ వట్టున నీ వుండుట
మా పుణ్యం బనుకొందుము!
ఈ కన్నియసేవ నీవు
అచ్చగింతువని యెఱుఁగుము."

అని పలికిన శివుడేమియు
అనక ఊరకుండినాడు;
అది మహాప్రసాద మనుచు
అద్రిరాజు తలచినాడు.

శివుని పను లనురక్తి తోడుత
చేయుమని హిమవంతు డామెకు
చెప్పి వెళ్లెను—అంత పార్వతి
నిగ్గుతో శివువైపు మళ్లెను.

నెమిలి యాకలతోడ పార్వతి
నేల నెమ్మది చిమ్ము చుండును,
మెల్లమెల్లగ మంచిగందపు
నిళ్లతో కలయంపి చల్లెను.

ముత్యములతో రకరకాలుగ
ముగ్గులను వాకిటను దీర్చును,
గంగజల మొయ్యారముగ బం
గాదు బిందెల నించి తెచ్చును.

పూలు పండ్లును తెచ్చి ఈశ్వరు
మోలనిడి తా మొక్కుచుండును,
శివుని తలపై చంద్రకళ యా
చెలియ శ్రమ పొగొట్టుచుండును!

పొన్నపూలు తలకు జుట్టి,
బుజవత్తిరి తోళ్ళు గట్టి,
భస్మమలది, బండరాళ్ళ
ప్రమథులు కూర్చొనియుండురు.

కాలి గిట్టలతోడ బసవడు
కరుడు గట్టిన మంచు త్రవ్వుచు,
గవయ మృగముల జూచి అంకెలు
గర్జనలు గావించుచుండును.

అగ్ని ముందట శివుడు కూర్చొని
అత్మలో బహిష్కరించుచుండును;
చెంతనే కూర్చుండి పార్వతి
శివుని మతిమతి చూచుచుండును.

అట్టి కాలమునందు తారకు
డనెడి రాక్షసు డేపు మీఠెను;
వాని మద మదవంగజాలెడు
వా డెవండును లేకపోయెను.

దేవవతి నోడించి యాతని
తెల్లగుట్టము వట్టితెచ్చెను;
అతడె ఇంద్రుని యాగభాగము
అనుభవించుచు పోతరించెను.

అమరవతి యైదావతమునకు
యముని దున్నకు పోటి పెట్టును,
సురవధూటులు తనకు వెంజా
మరలుచివగ చూచుచుండును.

అచ్చరలతో అతని భటులె య
ధేచ్చముగ విహరించుచుండురు,
నిద్ద సాధ్యుల యక్షగుహ్యుల
సేవలను గైకొనుచునుండురు.

తారకు నోడింపలేక,
తనవారలతో ఇంద్రుడు
బ్రహ్మలోకమున కేగెను,
ప్రస్తుతులను గావించెను.

సుప్తములగు పద్మాలకు
సూర్యోదయ మైనట్టులు
భయము గొన్న దేవతలకు
బ్రహ్మదేవు డగుపించెను.

వలువిధముల నింద్రాదులు
బ్రహ్మను స్తుతియించినారు,
మీ రాకకు కతమేమని
మెచ్చి బ్రహ్మ అడిగినాడు.

దేవగురువు బ్రహ్మకిట్లు
చీనముగా విన్నవించె—

"దేవా! అంతర్జామివి
నీ వెఱుగనిదేమున్నచి?

తమ పరముల బలిమిచేత
తారకుడను రాక్షసుండు
లోకనాశనమున కైన
తోకచుక్క లాగుండెను!

అమరవరుల పాజవ్రేలి,
అచ్చరలకు ముచ్చటపడి,
కింపురుమల చంపివైచి,
కిన్నరులను నఱకివైచి—

విద్యాధర గంధర్వులు
విశ్వే దేవతలందఱు
తన కూడిగ మొనరింపగ
తారకు డెలిక యయ్యెను.

వాని కంట బడిన మునులు
ప్రాణముతో బయట వడరు;
వానిచేత నాశనమ్ము
కాని యజ్ఞ మొకటి లేదు!

తనను గెలువలేక శివుడు
వనముల పాలయ్యెననుచు,
విష్ణు వనలు లేడటంచు
విజ్ఞప్తిగుంచుండె నతడు.

వాని గెల్పునట్టి విర
సేనాపతి మాకు నిమ్ము"
అని యడిగిన బ్రహ్మదేవు
దాలోచన చేసి పలికె,

"అమరులార! మీ కొరిక
నమకూరెడు నికమీదట;
తారకు నెనిపుడు చంప
ధర్మము కా దిది వినుండు.

శివు డిప్పుడు హిమగిరిపై
చేరి తపము చేయుచుండె;
పార్వతి యాతని ప్రక్కన
పరిచర్యలు జరుపుచుండె.

వా రిద్దఱికిని పుట్టిన
వా దాతని చంపగలడు;
కావున ఈశ్వరుడామెను
కైకొను నట్లానరింపుడు."

అని యానతి యొసగి బ్రహ్మ
అంతర్ధానము చెందెను;
ప్రమదముతో ఇంద్రాదులు
అమరావతి కరుదెంచిరి. —(సశేషం)

8

[కాలరైరవుడి విగ్రహం మూడు, బ్రహ్మదండి మాంత్రికుడు చేసిన హోమం వల్ల పాగ లేచి, గుహసంకా మట్ట పేసింది. అ విధంగా వాడున్న చోటు రాజు వసిన సైనికులకు తెలిసిపోయింది. మంత్రశాస్త్రం తెలిపిన రాజగురువు వ్యయంగా వచ్చి, కాలరైరవుడి నోరు కట్టేశాడు. మాంత్రికుడు కేశవుణ్ణి, జయమల్లునూ ఎల్లినా పారి పోమ్మన్నాడు. తరవాత—]

కొండ ఎక్కుతున్న బ్రహ్మపుర సైనికుల్లో నట్టయింది. తన కొడుకు బతికే వున్నాడు! ఒకడు, కేశవుడూ, జయమల్లునూ గుహ నుంచి తన భయవద్దట్టు, మాంత్రికుడు అతడి బయటికి రావటం చూశాడు. వాడు రాజు కేమి హని చెయ్యలేదు.

గురువుతో, "అయ్యా, గుహ లో వున్నది రాజగురువు, పారిపోతున్న కేశవుణ్ణి, ఒకడు కాదు, ఇద్దరు మాంత్రికులు, జయమల్లునూ చూస్తూనే, "వాళ్లు మాంత్రి అదిగో చూడండి!" అంటూ గుహ కేసి కులు కాదు, వాడి శిష్యులై వుంటారు. చెయి చూపాడు. మాంత్రికుడు ఈ సరికే గుహ నుంచి మరో సార్గాన పారిపోయివుంటాడు. లేదా, అక్కడే వాడికి దాక్కునేందుకేదైనా రహస్య ప్రదేశం వుండివుంటుంది. వాడి శిష్యుల్ని

'దం ద మా మ'

కూడా మనం చేజిక్కించుకోవాలి. మీరు అన్ని వైపుల నుంచి చుట్టు ముట్టండి," అని సైనికుల నాజ్ఞాపించాడు.

గుంపుగా నడుస్తున్న సైనికులందరూ, రాజగురువు అబ్బ వింటూనే జట్టు జట్టుగా చిలిపాయి, పరియాకారంగా కొండ మీదికి ఎక్కసాగారు. పారిపోతున్న కేశవుడూ, జయమల్లూ వాళ్లను చూసి, ఎటు పారి పోవాలో తెలియక తికమకపడ్డారు.

"సైనికులు అన్ని వైపుల నుంచి మనను చుట్టుకుట్టి పట్టుకోవాలని చూస్తున్నారు. వాళ్ల కంట బడకుండా పారిపోవటం ఎలా?" అన్నాడు కేశవుడు.

"నేనూ అదే ఆలోచిస్తున్నాను," అంటూ జయమల్లు ఓ క్షణం అగి, "మనం ఒకటి చేద్దాం. ఈ సైనికులు వెన్నంటి వుండగా, కొండ దిగి అడవిలోకి పొగల గటం సాధ్యమయ్యేది కాదు. మనం యిక్కడే ఏదైనా చికటి గుహలో బీరబడి వాక్కుందాం," అన్నాడు.

"మనను పట్టటానికి బయలుదేరిన వాళ్ళు, ఈ చుట్టుపక్కల వున్న గుహలూ, గుట్టలూ, పుట్టలూ వెతక్కుండా పూరు కుంటారా? ఏమైతేనేం మనం, మార్మత్రికుడి గుహలో నుంచి బయటికి రావటం బ్రహ్మ పుర సైనికులు చూడటంతో, చిక్కులో పడ్డాం," అన్నాడు కేశవుడు.

"నువ్వంత నిస్పృహ పడకు, కేశవా. మనం రాజభటులకు దొరక్కుండా వాక్కు నేందుకు కాయకేస్తులా ప్రయత్నిద్దాం. ఒక వెళ దొరికామో, ప్రాణాపాయం రాకుండా బయటపడే మార్గం నేను ఆలోచించే వున్నాను," అన్నాడు జయమల్లు.

జయమల్లేదో పెద్ద ఎత్తుగడ ఒకటి ముందే ఆలోచించి వుండవచ్చని కేశవుడు అర్థం చేసుకున్నాడు. అయితే, అదేమిటో అడుగుదామని కేశవుడు అనుకునే లోపలే, జయమల్లు పక్కన వున్న ఒక సొరంగ

మార్గంలోకి ఎగిరి దూకుతూ, "కేశవా-
చీకటని భయపడకు. నా వెనకా రా.
ఈ సారంగ మార్గం, నాకు బాగా తెలి-
సిందే," అని కేశ వేశాడు.

కేశవుడు మరి చేసేదేమీ లేక జయమల్లు
వెనక సారంగంలోకి దూకాడు. లోపల
చీకటిగా వున్నది. జయమల్లు రెండు చేతు-
లనూ, పక్కలకు బారచాచి, సారంగపు-
టంచులను తాకుతూ, బాగ్రత్త అని కేశవు-
డికి హెచ్చరికరిస్తూ త్వరత్వరగా ముందుకు
సడవ సాగాడు.

రాజగురువు అబ్బ విని, మాంత్రికుడున్న
గుహనూ, ఆ పరిసర ప్రాంతాల్లనూ చుట్టు
ముట్టడానికి బయలుదేరిన సైనికులకు,
కేశవుడూ, జయమల్లూ కనిపించలేదు.
వాళ్ళల్లో నలుగురు ప్రతి గుహలోకి తొంగి
చూస్తూ, చివరికి బ్రహ్మాదండి మాంత్రికుడి
గుహ దగ్గరకు వచ్చి, లోపలకు చూస్తూనే,
కాలభైరవుడి విగ్రహాన్ని చూసి, మూర్ఛ
పోయినంత పని చేశారు.

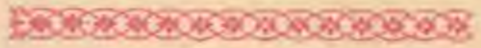
"ఉగ్రరూపం, భయంకరాకారం, కాళ్ల
కింద నేల గిరువ తిరిగిపోతున్నది!" అంటూ
యిద్దరు సైనికులు గుహ ముందు వెళ్లికిలా
పడిపోయారు. సైనికుల అరుపులు విన్న
రాజగురువూ, సేనానాయకుడూ అక్కడికి

పరిగెత్తుకు వచ్చారు. గుహముందు యిద్దరు
సైనికులు మూర్ఛపడి వున్నారు, మరిద్దరు
గుహకు అనుకుని నిలబడి, గట్టిగా కళ్ళు
మూసుకుని, ఏదో దండకం వినబడి వినబడ-
నట్టు గొణుగుతున్నారు.

సైనికుల వాలకం చూస్తూనే, సేనా-
నాయకుడికి మండిపోయింది. అతడు కింద
పడి వున్న సైనికులను కాలితో గట్టిగా
తన్నుతూ, "చచ్చారా, బతికున్నారా?"
అంటూ పళ్ళు కొరికాడు.

సేనానాయకుడి కాపులకు కింద పడి
వున్న సైనికులిద్దరూ ఎగిరి లేచి నిలబడ్డారు.
దండకం వతిస్తున్న వాళ్ళు చవ్వన కళ్ళు

"సేనానీ!" అని కేకవేశాడు రాజగురువు, చుట్టూరా కలయచూస్తూ. సేనానాయకుడు గుహలోకి వచ్చాడు.

"ఈ గుహలో నుంచి ఎక్కడికో రహస్య మార్గం వుండి వుంటుంది. మాంత్రికుడు దానివెంట పారిపోయి వుంటాడని నా అనుమానం. వాడి అనుచరు లిద్దరూ గుహలోంచి బయటికి పారిపోవటం మనం చూశాం. వాళ్ళను రాజుగారి అంగరక్షకుడు వెతికి వట్టుకుంటాడు. మనం, ఈ మాంత్రికుణ్ణి కలుగులోంచి బయటికి లాగాలి," అన్నాడు రాజగురువు.

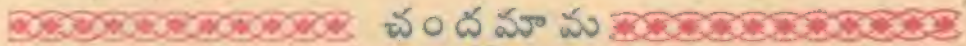
సేనానాయకుడు గుహకు అన్ని వైపులా పరీక్షగా చూశాడు. అతడి కెక్కడా ద్వారం వున్న గుర్తు కనిపించలేదు. "గుహలోకి మనం ప్రవేశించిన దారి తప్ప, పారి పోయేందుకు మరే మార్గం వున్నట్టు కనిపించటం లేదు, గురువర్యా," అన్నా డతడు.

"చూడగానే కనిపించేదైతే, అది రహస్య మార్గం ఎలా అవుతుంది? గుహలో ప్రతి అంగుళాన్ని నెక్కుతూ కదిలించి చూడండి. ఏదైనా రహస్య ద్వారం వుంటే తెలుసు కుంటుంది," అన్నాడు రాజగురువు.

సేనానీ, నలుగురు సైనికులూ గుహ నంతా చేతులతో, కత్తిపిడులతో, నెక్కి

తెరిచారు. తరవాత నలుగురు సైనికులూ వికకంతంగా, "గుహలో వున్న భయంకర స్వరూపాన్ని చూస్తూనే, మాకు శరీరాలు స్వాధీనం తప్పినై, సేనానీ," అన్నారు.

"అహా, ఎంతటి సాహస విక్రమార్కు లోయ్, మన బ్రహ్మపుర సైనికులు!" అంటూ రాజగురువు గుహలోకి ప్రవేశించాడు. గుహలో అంతా నిశ్శబ్దంగా వున్నది. కాలభైరవుడి విగ్రహం ముందు మాంత్రికుడు వెలిగించిన మంటలు యింకా చల్లాకలేదు. వాడు వేసిన ధూపం తాలూకు పొగ, యింకా గుహలో అక్కడక్కడా తారట్లాడుతున్నది.

చూశారు. ఎక్కడా రహస్య ద్వారం వున్న
మాచనలైనా కనిపించలేదు. ఈ లోపల
రాజగురువు కాలభైరవుడి విగ్రహాన్ని పరీక్షిగా
చూడసాగాడు. హఠాత్తుగా అయినేకో అను
మానం కలిగింది. సేనానాయకుడు వచ్చి
గుహలో ఎక్కడా రహస్య ద్వారం లేదని
చెప్పగానే, రాజగురువు, కాలభైరవుడి విగ్ర
హాన్ని అతడికి చూపుతూ, "బహుశా,
ఈ విగ్రహం అడుగున ఏదైనా రహస్య
చీలం వున్నదేమో. లేకపోతే మాంత్రికుడు
ఎట్లా మాయమయిపోయి? విగ్రహాన్ని కడి
లించి చూడండి," అన్నాడు.

సైనికులూ, సేనానాయకుడూ, కాలభైర
వుడి విగ్రహాన్ని పై కెత్తెందుకు ప్రయత్నిం
చారు. అది కదలలేదు. అటూ యిటూ
పక్కలకు లాగేందుకు యత్నించారు. కాని,
అది వున్న చోట నుంచి అంగుళమైనా
జరగలేదు. రాజగురువు ఈసారి విగ్రహాన్ని
తల దగ్గర నుంచి అతి జాగ్రత్తగా తడిచి
చూస్తూ, దాని వెన్నుమీద వెళ్ళుతో
వెక్కుతూ, "అహా, ఇది రహస్యం!
ఇదేదో పాతపాసిన విగ్రహం అనుకున్నాను,
కాదు, ఇది అతుకులమారి బొమ్మ. ఎక్కడో
ఏదో ఒక భాగాన్ని కడిలిస్తే, ఇది తప్పక
రెండుగా విచ్చుకుంటుంది. మాంత్రికుడు

దీని పొట్టలో వుండి వుంటాడని నా అను
మానం. బహుశా, వాడు మన సంభాషణ
అంతా వింటూండినా వింటుండొచ్చు,"
అంటూ పెద్దగా నవ్వాడు.

రాజగురువు యిలా అనగానే, సేనాని,
సైనికులూ కాలభైరవుడి విగ్రహాన్ని, తలా,
కాళ్ళూ పట్టుకుని గుంజసాగాడు. సైనికు
లకు మాత్రం ఆ విగ్రహం అంటే యింకా
భయం పోలేదు. వాళ్ళేదో కాలుతున్న
బొమ్మలా కనిపిస్తోంది. వాళ్ళలాగా అటూ
యిటూ గెంతుతున్నారు.

ఇదంతా గమనిస్తున్న రాజగురువు,
కోపంగా వాళ్ళకేసి చూస్తూ, "ఎందుకంత

రాజగురువు పొందిన అశ్వరథం అంతా యంతా కాదు. మాంత్రికుడు కాలభైరవుడి పాట్లలోంచి కొండలోకి ఎక్కడికో ఒక రహస్య బిలమార్గం విచ్చాటు చేసుకున్నాడన్న మాట! ఇప్పుడు వాడు ఆ బిలమార్గం లోంచి బయటికి పారిపోయి వుంటాడు. లేవా, అందులోనే ఎక్కడైనా దాక్కుని అయినా వుంటాడు.

రాజగురువు యిలా అలోచించి, సేనానాయకుడితో, "సేవాసి, మాంత్రికుణ్ణి పట్టుకునే వని ఒక విధంగా సుకరమయిందనుకుంటాను. మన సైనికులు కొండ గుహలన్నీ గాలిస్తూ వుండగా, వాడు కొండ దిగి పారిపోయేందుకు ప్రయత్నించడు. ఈ బిలంచూశావు గదా? ఇది ఎక్కడికి పోతుందో తెలియదు. కాని, మాంత్రికుడు యిందులోనే ఎక్కడో దాక్కుని వుంటాడు. మనవాళ్ళకు కాగడా లిచ్చి, బిల మంతా వెతికించు," అన్నాడు.

గుహలో మాంత్రికుడు సొంత వువయోగానికి దాచుకున్న కాగడాలను సైనికులు, అక్కడే వున్న చమురులో తదివి, వెలిగించి, సేనానాయకుడు ముందుండి దాని తీయగా, కాలభైరవుడి పాట్లలో నుంచి దిగువకు వున్న బిలంలో దిగారు.

భయపడి చస్తున్నారు? మీ ప్రాణాలకేం ప్రమాదం రాదు," అని గట్టగా కపిరాడు.

సైనికుల కా మాటల్లో ప్రాణభయం పోకపోయినా, ఉద్యోగాలకు ముప్పు వస్తుందెమోనన్న దడుపు వుట్టింది. రాజగురువు సర్వసమర్థుడు. రాజుగారి దగ్గర ఆయన మాటకు తిరుగులేదు. ఇలా అనుకుని సైనికులు ఎక్కడ లేని తెగువా తెచ్చుకుని కాలభైరవుడి విగ్రహాన్ని, అటూ యిటూ కుదిరించ సాగారు. వాళ్ళల్లో ఒకడు విగ్రహం తొక చట్టుకుని గుంతే వరికి, ఉరిమినట్టు ఫెళఫెళ మంటూ విగ్రహం రెండుగా చిలి వక్కలకు పడిపోయింది.

కాలభైరవుడు రెండుగా విరిగి పడినప్పుడు అయిన పెద్ద ధ్వనిని, మచ్చల సంహం గుహలో దాక్కొని వున్న కేశవుడూ, జయమల్లూ విన్నారు. సంహం గుహమందున్న బండరాయి మీద పడుకుని సైదమత్తుకో జోగుతున్నది.

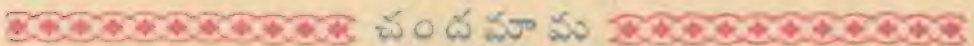
"బ్రహ్మదండిగాడి రహస్యం సైనికులకు తెలిసిపోయింది. ఇక వాణ్ణి వాళ్ళు పండి కొక్కును కలుగులో మంచి లాగిస్తేలు బయటికి లాగుతారు," అన్నాడు జయమల్లు. ఇంతలో వాళ్ళు దాక్కున్న గుహ వెనుక భాగాన అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది.

"సైనికులకు మనం దాక్కున్న చోటు తెలిసిపోయింది!" అన్నాడు కేశవుడు, ధ్వని వచ్చిన వైపుకు చూస్తూ.

జయమల్లు ఒక్క ఎగురున వెళ్ళి, గుహ వెనుక భాగాన నలుచదరంగా వున్న ఒక రాతికి అడ్డంగా, ఇనపకమ్మి నెక దానిని తోసి, అడుగులో అడుగు వేసికుంటూ కేశవుడి దగ్గరకు వచ్చి, రహస్యంగా అతడితో, "ఇక మనకు ఆ వైపునుంచి ప్రమాదం రాదు. అక్కడ ఏదో నలుచదరపు రాయి వున్నదని తప్పు, అది గుహలోకి తెమచుకునే తలుపు అని వాళ్ళు గ్రహించలేదు. ఇంతకీ బ్రహ్మదండిగాడు ఏమయిస్తాడు? వాళ్ళకు

వారికిపోయావా?" అన్నాడు అనుమానంగా, కేశవుడు జవాబు చెప్పబోయేంతలో గుహ వెనుకభాగాన్నుంచి, "శిష్యా, శిష్యా," అన్న సన్నని విలుపు వినిపించింది. అస్వరం గుర్తు పడుతూనే, జయమల్లు నిలువెల్లా కంపించిపోయాడు. అతడు కేశవుడి చెవిలో రహస్యంగా, "కాలభైరవుడి విగ్రహం అడుగున ఏదో రహస్య బిలం వున్నదని నాకు తెలుసు కాని, అది సరిగా ఈ గుహలోకి వస్తుందని నే నెరగను. బ్రహ్మదండిగాడి రహస్యం సైనికులకు తెలిసిపోగానే, వారు యిక్కడికి పారిపోయి వస్తున్నాడు. మనం ఆ నలుచదరపు రాయికి అడ్డం తీసి గుహ

లోకి దారి యిచ్చామో, మనం కూడా సైనికులకు దిక్కిపోతాం. అందుకని మనం గుట్టు దప్పుడు కాకుండా పూరుకోవటం మంచిది," అన్నాడు.

ఈలోపల బ్రహ్మాదండ్రి మాంత్రికుడు, కిష్కి, శిష్కి, అంటూ చాలా సార్లు కేకలు పెట్టి, గుహ వెనుకభాగాన్ని తన మాంత్రి దండంతో కొట్టసాగాడు. కాని, అతడికి యివకలి నుంచి ఎలాంటి జవాబూ రాలేదు. కేకవూ, జయమల్లూ కిక్కురుమనకుండా గుహలో ఒక మూలకొడిగి కూర్చున్నారు.

అక్కడ రాజగురువు అబ్బ వివి వీలం లోకి దిగిన సేనానాయకుడూ, సైనికులూ, మాంత్రికుడు వెళ్ళిన మార్గం కనుక్కోలేక, పక్కదారుల వెంట చాలాసేపు తిరిగి, చీకటి కొజాల్లో నానా అవస్థలూ పడి, కొంత సేవటికి రాజగురువున్న చోటుకు తిరిగి వచ్చారు. "మాంత్రికుడు దెరకలేడా?" అని అడిగాడు రాజగురువు.

"గురువర్యా, వాడా వీలంలో వున్న సూచనలేం కనిపించ లేదు. వీల మార్గం ఏక్కడా సూటిగా లేదు. చేతివెళ్ళలా అందులో అన్ని వైపులకూ సారంగ మార్గాలున్నై. వాడెక్కడా కనిపించలేదు," అన్నాడు సేనానాయకుడు.

"అలాగా," అంటూ రాజగురువు కొంచెంసేపు ఆలోచించి, "వాడు, ఈ వీలం లోని, ఏ సందుల్లోవో దాగివున్నాడనే దాంట్లో సందేహం లేదు. వాణ్ణి బయటికి రప్పించటానికి ఒకే మార్గం వున్నది. మీరంతా వెళ్లి ఎందుపుల్లలూ, ఆకలములూ పొగుచేసుకు వచ్చి, వీలమార్గాన్ని వాటితో నింపి, నిప్పు పెట్టండి. వాడు ఆ సాగకు తట్టుకోలేక, ఏదో ఒక సారంగం నుంచి బయటికి వస్తాడు. అప్పుడు పట్టుకోవచ్చు," అన్నాడు సైనికులు వీలద్వారాన్ని ఎందు పుల్లలతో నింపి, దానిమీద యింత చమురు పోసి, నిప్పుంటించారు. —(ఇంకా వుంది)

ప్రభువంశన

వినుగు చెందని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానం కేసి సడప సాగాడు. అప్పుడు శవంలోని జేతాళుడు, “రాజా, నీకు ఈ తీరని కష్టం ఏ అడదైనా తెచ్చి పెట్టిందా అని సందేహంగా ఉన్నది. ఎందుకంటే, సాధారణంగా ఎంతో ప్రయోజకులు సయితం స్త్రీల మూలంగా చిక్కులలో బడి అష్టకష్టాలకూ గురి అవుతారు. ఇందుకు రూపబాణుడే నిదర్శనం. నీకు శ్రమ తెలియకుండా ఉండగలందులకు అతడి కథ చెబుతాను విను,” అంటూ ఈ విధంగా చెప్పసాగాడు :

పూర్వం కపిలదేశపు రాజుకు మల్లిక అని ఒక కుమార్తె ఉండేది. అమెకు యుక్త వయసు రాగానే అనేక దేశాల రాజులు ఆమెను తమ కిచ్చి వివాహం చేయవలసినదని కొరుతూ దూతలను పంపారు. తన

జేతాళ కథలు

కూతురు మల్లిక పేరు చెప్పారు. వీరసింహుడు తన దూతలను కపిలరాజు వద్దకు పంపాడు.

తన కోసం వీరసింహుడు దూతలను పంపాడని తెలియగానే కపిలరాజు ఆనాటికి సభ చాలించి, దూతలను సగౌరవంగా తన మందిరానికి తీసుకుపోయి వారు వచ్చిన పని తెలుసుకున్నాడు.

వీరసింహుడు తన కుమార్తెను పెళ్లాడ తాననటం కపిలరాజుకు ఆనందమూ, విచారమూకూడా కలిగించింది. వీరసింహుడు అమిత బలవంతుడు. ఆయన తలుచు

కుమార్తెకు ఇష్టంలేని పెళ్ళి ఛాయ్యటం కపిలరాజుకు సమ్మతం కాదు. అందుచేత ఆయన ప్రతిసారీ తన కుమార్తెను, “ఈ సంబంధం నీ కిష్టమేనా, అమ్మా?” అని అడుగుతూ వచ్చాడు.

మల్లిక ఆ వచ్చిన వివాహ సంబంధాలన్నిటినీ నిరాకరించింది.

ఇలా వుండగా పద్మదేశపు రాజైన వీరసింహుడి పట్టపు రాణి చనిపోయింది. ఆయన తన మంత్రిలను పిలిచి, “నేను మళ్ళీ పెళ్ళాడతాను. నాకు తగిన కన్య ఎక్కడ ఉన్నదీ విచారించండి,” అన్నాడు. మంత్రిలు తడువుకోకుండా కపిలరాజు

కున్నట్టయితే కపిల రాజ్యాన్ని క్షణంలో జయించగలడు. రెండు దోళాల మధ్యా ఇంతవరకూ ఉంటున్న మంచి సంబంధాలు ఈ వివాహం జరిగితే మరింత దృఢ పడతాయని కపిలరాజు ఆనందించాడు. మరి విచారం దేనికంటే, మల్లిక లోగడ ఎందరో యువకులైన రాజకుమారులను నిరాకరించి ఉన్నదీ, వయసు మళ్ళిన వీరసింహుణ్ణి పెళ్ళాడటానికి అమె సమ్మతిస్తుందో, లేదో!

ఆయన తన కుమార్తె వద్దకు వెళ్ళి, “అమ్మా, పద్మదేశ మహారాజైన వీరసింహుడు దూతలను పంపి, నిన్ను పెళ్ళా

డతానని కబురు చేశాడు. నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

వీరసింహుడి కోరికను నిరాకరించే గుండె ధైర్యం తన తండ్రికి లేదని తెలుసుకుని మల్లిక, "నీకు అల్లుడుగా పనికివచ్చేవాడు, నాకు భర్తగా పనికిరాకపోతాడా?" అన్నది. ఈ మాటను అమోదంగా భావించి సంతోషపడి కపిలరాజు దూతలతో, "రెండు వారాల అనంతరం మంచి ముహూర్తం మున్నది. వీరసింహ మహారాజుగారు సపరివారంగా ఆ ముహూర్తం నాటికి తరలిరావచ్చు," అన్నాడు.

ముహూర్తానికి ఒక రోజు ముందుగా వీరసింహుడు తన కొడుకులతోనూ, తన అంగరక్షకులైన యోధులతోనూ, పెద్ద సేనతోనూ అట్టహాసంగా బయలుదేరి కపిల నగరానికి వచ్చి చేరాడు.

అతని అంగరక్షకులందరూ అద్భుత వీర్య పరాక్రమాలు గలవారు. వారిలో రూప బాబుడనేవాడు అందంలో నవమన్మథుడు.

కపిలరాజు వీరసింహుడి గౌరవార్థం గొప్ప విందు చేశాడు. ఆ విందుకు వీర సింహుడి వెంట అతని అంగరక్షకులూ, కుమారులూ, ముఖ్యోద్యోగులూ హాజరై ఒక పంక్తిలో కూచున్నారు.

మల్లిక ఒక కిటికీ వద్ద నిలబడి వీర సింహుడి పరివారాన్ని చూస్తూ, తన చెంత నిలబడిన చెలికత్తెతో, "ఏమే, ఈ విందు ఎందుకు జరుగుతున్నది? అసలీ రాజుగారు మన దేశాని కెందుకు వచ్చినట్టూ?" అని అడిగింది.

"మీకు తెలియకపోతే నాకు తెలుస్తుందా, అమ్మా?" అన్నది చెలికత్తె. కాని రాజకుమార్తె మళ్ళీ అదే ప్రశ్న అడిగేసరికి, "ఆ మహారాజు తమర్ని పెళ్లాడటానికి వచ్చారని మీకు తెలియదా?" అన్నది.

"పెళ్ళి మాట చూచాయగా విన్నాను గాని ఈయనే నన్ను పెళ్ళాడుతున్నాడని

తెలియదే. మా తండ్రి కన్న పెద్దవాడు; తన కొడుకుకో, మనవడికో నన్ను చేసుకుంటానంటే భావ్యంగా ఉండేది గాని, తానే చేసుకోవటం మేమిటి?" అన్నది మల్లిక వెటకారంగా.

అమె ఆ రాత్రి వీరసింహుడి విడిదికి మత్తుమందు కలిపిన పానీయాలు పంపి, వాటిని రాజుగారి అంగరక్షకులకు తప్ప మిగిలిన వారందరికీ ఇచ్చేటట్లు ఏర్పాటు చేసింది. ఆ పానీయాలు తాగి వీరసింహుడూ, అతని కొడుకులూ, మంత్రిలూ స్పృహ లేకుండా పడిపోయారు. తరవాత ఒక చెలికత్తై రూపబాణుడి వద్దకు వచ్చి,

"మా రాజకుమారైగారు రమ్మంటున్నారు," అని చెప్పింది.

రూపబాణుడు అశ్చర్యపడ్డాడు. అయినా దాసినేమీ ప్రశ్నించకుండా, దాని వెంట బయలుదేరి రాజకుమారై ఉండే చోటికి వచ్చి, "ఏమి సెలవు?" అని అడిగాడు.

"రేపు నాకు పెద్ద అపద రావోతున్నది. నన్ను మీ రాజు పెళ్ళాడేస్తాడు. ఆ పెళ్ళి నా కిష్టం లేదు. ఈ అపద నుంచి నన్ను నీవే కాపాడాలి. నీవు చాలా బలశాలివని, ధైర్యశాలివని విన్నాను. నన్ను నీవు కాపాడి తివా, నేను మనస్ఫూర్తిగా నీ భార్యనవుతాను," అన్నది మల్లిక.

"మా మహారాజు ఈప్పు తింటున్నాను. నేను మీకు ఎలా సహాయం చేయను?" అన్నాడు రూపబాణుడు.

"అపదలో ఉన్న అబలలను ఆదుకోవాలని నీకు దీక్షలేదా? నిన్ను రాజు ద్రోహం చెయ్యమనటం లేదు. నన్ను రక్షించమంటున్నాను," అన్నది మల్లిక.

"రక్షిస్తాను. అందుకేం చెయ్యాలి?" అని రూపబాణుడు అడిగాడు.

"ఈ రాత్రే మనం ఎల్లై నా పారిపోవాలి," అన్నది మల్లిక.

"అ పని చేస్తే నేను మా మహారాజుకు బద్ధ విరోధిసయితిరుతాను. అచీగాక అందు

వల్ల నీకు కలగబోయే మేలుకూడా ఉండదు. ఎందుకంటే, విరసింహ మహారాజు శక్తి నాకు తెలుసు. మనం ఎక్కడికి పోయినా ఆయన మనని వెన్నంటి రాగలడు. మనని ఘోరంగా శిక్షించగలడు. ఆయన భార్యవు కాకుండా మానగలవేమో గాని, నా భార్యవు కావటం నీకు అసాధ్యం," అని స్పష్టంగా చెప్పాడు రూపబాణుడు.

"నాకు సహాయం చెయ్యటం ఇష్టం లేకనో, ప్రాణ భయంచేతనో ఈ మాట లంటున్నావు," అన్నది మల్లిక.

"నీకు నిజం తెలియటం మంచిదని చెప్పాను. వెళ్ళిపోదాం పద. నేను సిద్ధంగా

ఉన్నాను,” అన్నాడు రూపబాణుడు. మల్లిక పరమానందం చెంది భవనం విడిచి అతని వెంట బయలుదేరింది.

రూపబాణుడు చెప్పిన మాటలలో అతి శయోక్తి ఆవగించింత కూడా లేదు. మర్నాడు తెల్లవారగానే మల్లికా రూప బాణులు కలిసి పారిపోయారని తెలిసి, వీరసింహ మహారాజు ఉగ్రుడైపోయి, తన సేనతో సహా వాళ్ళను పట్టుకోవటానికి బయలుదేరాడు. ఇందుపల్ల మల్లికా రూప బాణులు పంట చేసుకున్న చోట భోజనం చెయ్యకుండా, భోజనం చేసినచోట విశ్రమించకుండా, రాత్రిళ్ళు అతి రహస్యస్థలా

లలో నిద్రిస్తూ ముందుకు ప్రయాణం సాగించవలసి వచ్చింది.

వేటగాడికి అందకుండా పరిగెత్తే మృగాల లాగా వారిద్దరూ చాలా రోజులు ప్రయాణించి చివరకు ఒక రాక్షసుడుండే వనం చేరారు. ఆ రాక్షసుడు ఎవరిచేతా చావకుండా పరం పొందినవాడు. వాడి ప్రాణాలు తీయగలది వాడి గద మాత్రమే. ఆ గద ఎల్లప్పుడూ, వాడు నిద్రపోయేటప్పుడు కూడా, వాడి చేతి లోనే ఉండేది. దానితో ఒక్క పెట్టుపెడితే ఎంతటి వాడైనా చచ్చి తీరవలసిందే. అందు చేత ఆ రాక్షసుడి వనంలోకి ఎవరూ అడుగు పెట్టేవారు కాదు.

మహాబలుడైన వీరసింహుడు కూడా ఆ ప్రాంతాలకు వేటకువస్తే ఆ వనం చారులకు వచ్చేవాడుకాదు.

అందుచేత రూపబాణుడికి అది క్షేమమైన ప్రదేశం. అతను మల్లికను వెంటబెట్టుకుని రాక్షసుడి వద్దకు వెళ్ళి, అతని శరణువేడి, తననూ మల్లికనూ ఆ వనంలో ఒక పర్వతాల వేసుకుని ఉంటూ ఉండ నిమ్మన్నాడు.

రాక్షసుడు అందుకు సమ్మతించాడు, కాని ఒక్క నియమం పెట్టాడు. అదేమిటంటే—రాక్షసుడి వనం మధ్య ఒక

మహిమగల మంత్రాల నేరేడు చెట్టున్నది. దాని పళ్ళు తింటే అకలీ, దప్పి, ముసలి తనమూ రావని చెప్పకునేవారు. ఆ మంత్రాల నేరేడు చెట్టులో ఏవేవో అపూర్వ శక్తు లుండేవి. రూపబాణుడు తన వనంలో ఉంటూ, ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఆ నేరేడు చెట్టు చారులకు రాకూడదనీ, దాని పండు ఒక్కటికూడా అంటరాదనీ రాక్షసుడు నియమం పెట్టాడు.

"నేను నీ నేరేడు చెట్టుకేసి చూడనైనా చూడను. నన్నూ, నా భార్యనూ నీవనంలో బతకనిస్తే చాలు," అన్నాడు రూపబాణుడు. రాక్షసుడి అనుమతితో అతను, కోన్ని చెట్లు కొట్టి పర్ణకాల నిర్మించాడు. అందులో అతనూ, రాజకుమార్తె మల్లికా నివాసం ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. వారికి కావలసిన వది సమస్తమూ ఆ వనంలోనే దొరకటం చేత వారు అది దాట వెళ్ళనవసరం లేదు. రాక్షసుడు వాళ్ళ జోలికి వచ్చేవాడు కాదు. నేరేడు చెట్టు సమీపంలోనే అతను తన ఇంట్లో ఉండేవాడు.

వీరసింహుడు తన పరివారంతో సహా రూపబాణుణ్ణి తరుముకుంటూ రాక్షసుడి వనందాకా వచ్చి తన ఆట కట్టయిందని తెలుసుకున్నాడు. వనానికి కొంత దూరాన

ఆయన డేరాలు దించాడు. తరవాత తన అంగరక్షకులైన యోధులను అందరినీ తన చుట్టూ కూచో బెట్టుకుని, "నేనై మీలో ఎవరినీ రాక్షసవనంలోకి వెళ్ళమని ఆజ్ఞా పించను. కాని ఎవరైనా సాహసించి రాక్షస వనం ప్రవేశించి రూపబాణుడి తల తెచ్చినా సరే, లేక మంత్రాల నేరేడు చెట్టు పళ్ళు గుప్పెడు తెచ్చినా సరే జాగీరు బహుమతిగా ఇస్తాను," అన్నాడు.

ఈ మాట వినగానే ఇద్దరు యోధులు లేచి నిలబడ్డారు. నేరేడుపళ్ళు తేవాలన్న కోరిక వారికి లేదు, ఎందుకంటే ఆ నేరేడు చెట్టును సమీపిస్తే రాక్షసుడి చేత చాపు

తప్పుడు. కాని ఒకరిద్దరుగా వనం ప్రవేశిస్తే రాక్షసుడు అగ్రహించక పోవచ్చు. రూప బాణుడు ఆ వనంలోకి అదివరకే ప్రవేశించాడు గద. అందుచేత ఈ యోధులు వనం ప్రవేశించి రూపబాణుడి తల తెద్దామని ఆశపడ్డారు.

కాని వారి ఆశ ఫలించలేదు. రూప బాణుడు మల్లయుద్ధంలో ఇద్దరినీ పడగొట్టి బంధించాడు. వారు రూపబాణుణ్ణి క్షమాపణ వేడి, "నీ తల గాని, గుప్పెడు మంత్రాల నేరేడువళ్ళు గాని తెస్తే మహారాజు మాకు బాగీర్థు ఇస్తామన్నాడు. దానికి ఆశపడి వచ్చాం," అని చెప్పారు.

ఈ సంభాషణ వింటున్న మల్లిక, "మంత్రాల నేరేడు వళ్ళ విశేషమేమిటి?" అని అడిగింది.

రాక్షసుడి ఇంటి వక్కన ఉన్న చెట్టు గురించి, దాని పళ్ళను గురించి అందరూ అనుకునే మాటలు రూపబాణుడు మల్లికతో చెప్పాడు. అంతా విని ఆమె, "నాకా వళ్ళు కావాలి," అన్నది.

"రాక్షసుడు నన్ను చంపేస్తాడు," అన్నాడు రూపబాణుడు.

"ఎందుకు చంపుతాడు? ఆ రాక్షసుడు నువ్వడిగితే తప్పక ఇస్తాడు. మనని తన వనంలో ఉండనిచ్చాడు కాదా? ఆ పళ్ళు

తినేదాకా నేను అన్నం ముట్టను!" అని మల్లిక మంకువట్టు పట్టింది.

చేసేది లేక రూపబాణుడు రాక్షసుడుండే చోటికి వెళ్ళాడు.

"ఏం ఇలా వచ్చావు?" అని రాక్షసుడు అడిగాడు.

"అన్నా, నా భార్య నన్ను చంపుకు తింటున్నది. నీ నేరేడు చెట్టు పళ్ళు ఒక గుప్పెడు కోసుకోనియ్యి!" అన్నాడు రూపబాణుడు.

ఈ మాటలు వింటూనే రాక్షసుడికి శివం ఎత్తింది. "దుర్మార్గుడా, చావు!" అంటూ గద ఎత్తి వాడు రూపబాణుడి పైకి వచ్చి

ఆ గదతో అతని మీద బలంగా కొట్టాడు. రూపబాణుడు చాక చక్కంతో పక్కకు తప్పుకునే సరికి గద భూమిలో కూరుకు పోయింది. రూపబాణుడు రాక్షసుడి చేతి పైన తన కాలితో బలంగా తన్ని, దాన్ని తన చేతిలోకి తీసుకుని, ఆ గద ఎత్తి రాక్షసుణ్ణి ఒక్క వెటు వేసేసరికి రాక్షసుడు కాస్తావచ్చాడు. రూపబాణుడు నేరేడు చెట్టు ఎక్కి తనకు కావలసినన్ని పళ్ళు కోసుకుని తన పర్వకాలకు తిరిగి వచ్చాడు.

మల్లిక అప్యాయంగా నేరేడు పళ్ళు కొన్ని తిన్నది. "నీకు రాక్షసుడు పళ్ళు తప్పక ఇస్తాడని నేను చెప్పలేదా?" అన్న

దామె. రూపబాణుడు రాక్షసుడు చచ్చిన సంగతి ఆమెకు చెప్పలేదు.

అతనికి బంధీలుగా దొరికిన ఇద్దరు యోధులూ, "మమ్మల్ని విడిచిపెట్టి, చెరోక గుప్పెడూ పళ్ళిస్తావా మేము మహారాజు వద్దకు వెళ్ళి చెరోక జాగీరూ తెచ్చుకుంటాము," అని బతిమాలారు.

రూపబాణుడు వారి కట్టు విప్పి, చెరోక గుప్పెడూ మంత్రాల నేరేడు పళ్ళిచ్చి పంపేశాడు.

వాటిని రుచి చూడగానే విరసింహుడు అవి నిజంగా మంత్రాల నేరేడు పళ్ళేననీ, రాక్షసుడు చాపటంచేతనే అవి తన యోధు

లకు లభించాయనీ తెలుసుకున్నాడు. ఆయన చివాలున లేచి, "మనం రాక్షసుడి వనం చేరి రూపబాణుణ్ణి పట్టుకోబోతున్నాం, పడండి," అన్నాడు. అందరూ ఆయన వెంట బయలుదేరారు.

తమ కోసం రాజు రాక్షసుడి వనానికి వస్తున్న సంగతి తెలియగానే రూపబాణుడు మల్లికతో మంత్రాల నేరేడు చెట్టెక్కి, ఎత్తయిన దాని కొమ్మలలో ఆకు గుబుర్ల మాటున కనపడకుండా దాక్కున్నాడు.

రాజుగారి పరివారం వనమంతా ఘాలించినా రూపబాణుడి జాడ కనిపించ లేదు. రూపబాణుడూ, మల్లికా దాగి ఉండదగిన చెట్టు మంత్రాల నేరేడు చెట్టు ఒకటే ఉన్నది. అందుచేత రాజు ఆ చెట్టు కింద తన అనుచరులతో సహా కూచుని చదరంగం ఆడసాగాడు. చెట్టుపైన కొమ్మల సందు నుంచి శ్రద్ధగా ఆట చూస్తున్న రూపబాణుడు అటమధ్యలో అవతలివాడి చదరంగపు కాయలలో ఒకదాని మీద గురిగా నేరేడు పండు పడవేశాడు. వాడు దానితో రాజుకు షహా పెట్టేటప్పటికి రాజుగారి ఆట కట్టింది.

ఇలా వరసగా రాజుగారి ఆటను రూపబాణుడు మూడుసార్లు కట్టించేసరికి, రూప

బాబుడూ, మల్లికా చెట్టుపైన ఉన్నట్టు రాజుకు రూఢి అయింది. ఆయన ఒక యువకుడితో, "నీవు వెంటనే చెట్టెక్కి పైన ఉన్న రూపబాణుణ్ణి కింద పడేయ్యి," అని ఆజ్ఞాపించాడు.

ఆ యువకుడు చెట్టెక్కాడు. రూప బాణుడు వాణ్ణి తనకు అందుబాటులోకి రానిచ్చి, గుండెల్లో బలంగా ఒక్క తన్ను తన్నేసరికి వాడు పట్టు తప్పి కింద పడ్డాడు. చిత్రమేమిటంటే ఆ కింద పడ్డవాడు చెట్టుయొక్క మహిమవల్ల రాజుకు ముమ్మారుల రూపబాణుడిలాగే కనపడ్డాడు. రాజు తక్షణమే తన కత్తితో వాడి

తల తెగవేశాడు. తల తెగి పడ్డాక చూస్తే వాడు తన మనిషేనని తెలిసి-రాజు చాలా నొచ్చుకున్నాడు. ఆయన మరొక యువకుణ్ణి పిలిచి వాణ్ణికూడా చెట్టెక్కమని ఆజ్ఞాపించాడు. వాణ్ణికూడా రూపబాణుడు తన్ని కింద పడేశాడు. వాడుకూడా రాజు కళ్ళకు రూపబాణుడిలాగే కనపడి, రాజు కత్తికి బలి అయ్యాడు.

ఎప్పుడైతే రాజు తమలో ఇద్దరిని అకారణంగానూ, అక్రమంగానూ చంపేశాడో, మిగిలిన యోధులు రాజుగారికి ఎదురు తిరిగి, "మహారాజా, ఇప్పటికైనా ఈ మనిషి వేట చాలించండి. మమ్మల్ని చాలా శ్రమ

పెట్టి మీరూ చాలా శ్రమపడ్డారు. రాజు కుమార్తె రూపబాణుణ్ణి ప్రేమించటం అతని తప్పు కానే కాదు, అతన్ని క్షమించి, సఖ్యం చేసుకుని, అతనికి తగిన సన్మానం కూడా చెయ్యవలసిందని మా సలహా. గుప్పెడు నేరేడు పళ్ళు ఇచ్చినందుకు మీరు జాగ్రత్తపా మన్నారు. ఆ నేరేడు పళ్ళు ఇచ్చినవాడు రూపబాణుడు! అతను రాక్షసుణ్ణి కూడా చంపాడు!" అన్నారు.

పరిస్థితి విషమించిందని గ్రహించి విరసింహుడు రూపబాణుణ్ణి క్షమించి, అతనికి మల్లిక కూ వివాహం చేయించి, ఒక చిన్న రాజ్యానికి అతన్ని స్వతంత్ర రాజుగా కూడా అభిషేకించాడు.

బేతాళుడి కథ చెప్పి, "రాజా, రూప బాణుడు రాజభక్తి కలవాడై ఉండీకూడా, తెలివిగలవాడై ఉండీకూడా అడదాని మాట జపదాటలేక రాజుగారిని శత్రువును చేసు కుని, రాక్షసుడి చేతిలో చచ్చినంతపని

ఎందుకు చేశాడు? అమెను పెళ్ళాడాలన్న కోరిక అతనికి లేదుగదా, అలాటప్పుడు అమెతో తాను పారిపోకుండా ఉంటే అతనికి ఈ కష్టాలేవీ దాపరించవు గదా! ఏటిని ఎందుకు కొని తెచ్చుకున్నాడు? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం తెలిసికూడా చెప్పకపోయావో నీ తల పగిలిపోతుంది," అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, "నీటిలో పడిన వాణ్ణి రక్షించేవాడు తడవక తప్పదు. మల్లిక అసహాయస్థితిలో ఉండటంచేత, తాను శక్తిమంతుడు కావటంచేత అమెను రక్షించే భారాన్ని రూపబాణుడు తనపై వేసు కున్నాడు. అసహాయురాలికి సహాయం చేసే వాడు అమె అసహాయత్వంలో భాగం పంచు కోక తప్పదు. అందుకే రూపబాణుడు అన్ని కష్టాలూ పడ్డాడు," అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కాగానే బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై మళ్ళీ చెట్టెక్కాడు. (కల్పితం)

దొంగల కొలువు

భీమన్న దొంగల వద్ద పనికి కుదిరిన కొద్ది కాలంలోనే, వాడికి అంతులేని శరీరబలం తప్ప బుద్ధిబలం కొంచెంకూడా లేదని దొంగలకు తెలిసిపోయింది. అందుచేత వాళ్ళు భీమన్నకు యుక్తిగల పనులేమీ చెప్పక, అతడిచేత బండపనులు మాత్రమే చేయస్తూ వచ్చారు. భీమన్న ఎంతెంత బండ పనులనూ సునాయాసంగా చేస్తూవచ్చాడు.

ఒకనాటి రాత్రి దొంగలు ఒక ధనికుడి ఇంట దొంగతనం చెయ్యటానికి భీమన్నను వెంట తీసుకుని బయలుదేరారు. వాళ్ళు యుక్తిగా ఇంటికి కన్నం తవ్వి, లోపలికి భీమన్నను పంపుతూ, "లోపల కాస్త బరువుగా కనిపించే వస్తువులు మాత్రమే చూసి, వాటిని తెచ్చి, ఈ కన్నంలో నుంచి మాకు అందించు," అన్నారు. వాళ్ళ ఉద్దేశం వెలగల వస్తువులన్నీ బరువైన పెట్టెలలో పుంబాయని.

భీమన్న దొంగలు చెప్పినదానికి సరేనని, ఇల్లంతా తిరిగి కనిపించిన వస్తువల్లా ఎత్తి చూశాడు. పెద్ద పెద్ద పెట్టెలుకూడా వాడికి తెలికగానే కనిపించాయి. చివరకు వాడికి వంట ఇంట్లో రుబ్బురోలు కనిపించింది. దాన్ని కదిలిస్తే కదిలిందిగాని, ఎత్తబోతే లేవలేదు.

"ఇదే దొంగలకు కావలసిన వస్తువు. ఎవరైనా సాయంపట్టి భుజానికెత్తితే పట్టుకు పోవచ్చు," అనుకుంటూ భీమన్న అటూ ఇటూ చూసేసరికి, వంట ఇంట్లోనే మూలగా పడుకుని నిద్రపోతున్న వంటవాడు కని పించాడు.

భీమన్న వాడి దగ్గరికి వెళ్లి తట్టి లేపుతూ, "ఏమండోయ్, కాస్త లేచి ఈ రుబ్బురోలు సాయం పట్టండి," అని అడిగాడు.

వంటవాడు గాబరా పడుతూ లేచి కూచుని, "ఎవరు నువ్వు? రుబ్బురోలు

సాయం పట్టటమేమిటి?" అని భీమన్నను అడిగాడు.

"ఇది దొంగలకు కావాలట. వాళ్ళు కన్నం దగ్గర వేచి ఉన్నారు. ఈ రోలు నే నొక్కణ్ణి ఎత్తలేకుండా వున్నాను!" అన్నాడు భీమన్న. వంటవాడు, "దొంగలు! దొంగలు!" అని కేకలు పెట్టాడు. అందరూ లేచి భీమన్నను పట్టుకున్నారు. ఈ అల్లరి అలకించి దొంగలు అప్పడే పారిపోయారు. ఇంటి వాళ్ళు గుండు భీమన్నను రకరకాలగా ప్రశ్నించి, వాడు వట్టి మర్రి వెధవ అని తెలుసుకుని, పదిలిపెట్టేశారు. వాడు దొంగలను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాడు.

దొంగలు వాణ్ణి నానా తిట్టూ తిట్టారు. వాణ్ణి కొలుపులో నుంచి తీసేద్దామనుకున్నారు, కాని వాడు ఇకమీద బుద్ధిగా ఉంటా ననటం వల్ల క్షమించి తమ వెంట వుంచుకున్నారు.

మరొకనాడు దొంగలు ఒక జమీందారు ఇంట దొంగతనానికి బయలుదేరారు. వారి వెంట భీమన్నకూడా వున్నాడు. వాళ్ళు ఈసారి కన్నం వేసి, భీమన్నను ఇంట్లోకి పంపుతూ, "కిందటిసారి లాగా రుబ్బురోళ్ళ జోలికి పాకు. ఈ ఇసక తీసుకో. మిద్దెమిదికి వెళ్ళి అంతటా ఇసక చల్లు. ఏ వస్తువుమీద ఇసక పడ్డప్పుడు గలగలా శబ్దం అయితే

ఆ వస్తువునల్లా పట్టుకురా!" అని చెప్పారు. భీమన్న దొంగల వద్ద నుంచి ఇసక మూట తీసుకుని మిద్దె మీదికి వెళ్ళాడు. అక్కడ చాలామంది పడుకుని నిద్రపోతున్నారు. కొందరు నోర్లు తెరుచుకుని మరీ నిద్రపోతున్నారు.

"దొంగలు ఇసక చల్లమన్నారుగదా! ఇసక చల్లితే అది వాళ్ళ మొహాలమీదా, నోళ్ళలోనూ పడదా?" అనుకుని భీమన్న గట్టిగా, "ఓ హెయ్, నేను ఇసక చల్లబోతున్నాను. నిద్రలుపోయే వాళ్ళంతా ముసుగులు పెట్టుకుండి!" అని కేకలు పెట్టాడు. ఈ కేకలకు అందరూ లేచారు. అల్లరి

అయింది. దొంగలు పారిపోయారు. ఇంటి వాళ్ళు భీమన్ననుకూడా కొంత సెపరేట్ వేళ్ళిపోనిచ్చారు. వాడు మళ్ళీ దొంగల వద్దకు తిరిగి వెళ్ళాడు.

ఈసారి భీమన్న దొంగలచేత తిట్టూ, తన్నులూకూడా తిన్నాడు. వాడు క్షమించమని ప్రాధేయపడ్డాడు. "ఇంకోసారి ఇలా చేశావంటే ఏకంగా నీ తల తీసేస్తాం. ఒళ్లు బాగ్రత్త పెట్టుకుని ఉండు!" అని దొంగలు వాణ్ణి గట్టిగా హెచ్చరించారు.

తరవాత ఒకరోజున దొంగలు రాజుగారి దివాణాన్ని కొల్లగొట్టటానికి బయలుదేరారు. ఆ దివాణంలో ధాన్యపు కొట్టూ, పశువుల

సాలలూ, రకరకాల గిడ్డంగులూ ఉన్నాయి. ఒక్కొక్క ఇంటినే దోచుకోవటానికి ఒక్కొక్క దొంగ ఏర్పాటయ్యాడు. భీమన్నను మాత్రం దివాణం వెలపల నిలబడి, ప్రమాద పరిస్థితి ఏర్పడితే కొమ్ముబూరా ఉదేటట్టు ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. ఆ బూరా మోత వినగానే ఎక్కడి దొంగ అక్కడి నుంచి జారుకుంటూ డన్నమాట.

దొంగలందరూ తలా ఒకదారి నాది దివాణం లోకి వెళ్ళిపోయాక భీమన్న కొంచెంసేపు ఒంటరిగా నిలబడి, "ఎక్కడా ప్రమాదం జాడ లేదులే!" అనుకుని తానుకూడా లోపలికి జొరబడ్డాడు. లోపలికి పోగానే వాడికి ఎదురుగా పశువులకాల కనిపించింది. అందులో ఒక దొంగ ఒక అవును విప్పటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అది పొగరు బోతు ఆవు. దగ్గరికి వస్తే తల విసురుతున్నది. ఒకే మనిషి దాని కొమ్ములు పట్టుకుని పలుపు విప్పటానికి లేదు.

అందుచేత ఆ దొంగ, తన దగ్గరికి వచ్చిన వాడు భీమన్న అనికూడా గమనించకుండా, "ఒరే, బాబూ! కాస్త కొమ్ముపట్టు!" అన్నాడు. వెంటనే భీమన్న చంకలో నుంచి కొమ్ము బూరా తీసి "తుర్రో" అని పెద్దగా ఉదాడు.

ఈ చప్పుడుకు రాజ భటులు మేలు కున్నారు. బూరా చప్పుడు బయటి నుంచి కాక లోపలి నుంచి ఎందుకు వచ్చిందా అని ఆశ్చర్యపోతూ దొంగలు ఎక్కడివాళ్లక్కడే నిలబడిపోయి, రాజ భటులకు దొరికిపోయారు.

రాజుగారు దొంగలందరినీ విచారించి కారాగృహంలో యావజ్జీవ శిక్ష విధించాడు. దొంగలను పట్టిచ్చినందుకు భీమన్నకు అయిదువందల రూపాయలు నగదు బహుమతి, వాడి వేలికి ఖరీదైన ఉంగరమూ దొరికాయి. వాటితోసహా వాడు తన ఇంటికి బయలుదేరాడు.

ఖలిఫా సాత్తు

ఖలిఫా హరూన్ అల్ రషీద్ మసమడికి మసమడైన అల్ ముతసిద్ బిల్లా అనే ఆయన ఆరవ ఖలిఫాగా బాగ్దాదు నగరాన్ని పరిపాలించిన కాలంలో ఒక సంఘటన జరిగింది.

ఒకనాడు ఖలిఫా తన అంతరంగికుడైన హమ్మూన్ తో సహా మారు వేషంలో నగరమంతా తిరుగుతూ ఒక పాలరాతి ఆసనంపై కూచుని విశ్రాంతి తీసుకుంటూ ఉండగా ఆయన కెదురుగా ఒక తోట, తోట మధ్య కనపడి కనపడకుండా ఉన్న ఒక అందమైన భవనమూ కనిపించాయి. ఖలిఫా బుద్ధి నిశితమైనది. అందుచేత ఆయన ఆ ఇల్లు గలవాడి అభిరుచులూ, బుద్ధి దౌర్భవి అని గ్రహించాడు.

అంతలోనే ఆ ఇంటికి చెందిన ఇద్దరు నౌకరు కుర్రవాళ్ళు తమలో తాము అనుకుంటున్న మాటలు ఖలిఫా చెవినపడ్డాయి.

“ఇవాళ అయ్యగారికి అన్నం సయం వదు. ఆయన పంక్తివ భోజనం చెయ్యటానికి ఒక్క అతిథి అయినా రాలేదు,” అని ఒక కుర్రాడు అన్నాడు.

“ఎవరైనా తోట చూడటానికి వచ్చినా ఎంతో బాగుండును,” అని రెండోవాడన్నాడు. ఈ మాటలు విని ఖలిఫా తన అనుచరుడితో, “విన్నావా, హమ్మూన్? అస్తమానం అతిథుల కోసం అలమటించే ఈ పెద్దమనిషి చాలా విచిత్రమైన వ్యక్తి కాదా?” అన్నాడు.

“అటుపంటి మనిషి పరిచయం తప్పక సంపాదించ దగినదే,” అన్నాడు హమ్మూన్. అతను ఖలిఫా అనుమతితో ఆ కుర్రాళ్ళను సమీపించి, “ఇద్దరు దూరదేశపు వర్తకులు దర్శనానికి వచ్చారని మీ యజమానితో చెప్పండి,” అన్నాడు. కుర్రాళ్ళు పరమానందంతో పరిగెత్తి పోయారు.

కొద్ది సేపటికల్లా ఆ ఇల్లు గల "వాడు వచ్చి మారు వెపాలలో ఉన్న ఖలీఫాకూ, ఆయన ఆంతరంగికుడికి స్వాగతం తెలిపి, లోపలికి తీసుకు పోయాడు. వారికి చక్కని భోజనమూ, మేలైన పానీయాలూ లభించాయి. ఈ అతిథ్యంతో హష్టూన్ వరవకుడై పొటలు పాడాడు. కాని ఖలీఫా మొహంలో చిరునవ్వు చిందటానికి మారుగా తీవ్రమైన కోపం కనిపించ నారంభించింది. ఆయన ఇంటి యజమానిని, "ఎవరవోయ్ నీవు?" అని కఠినంగా, కోపంగా ప్రశ్నించాడు. -

"నేన్ను అబూ అలీ హసన్ అలీ ఇబిన్ అహ్మద్ అంటారు," అన్నాడు గృహస్థు.

"నే నెవరో నీకు తెలుసా?" అని ఖలీఫా అహ్మద్ ను అడిగాడు.

"క్షమించాలి. నాకు తమ పరిచయ భాగ్యం లేదు," అన్నాడు అహ్మద్.

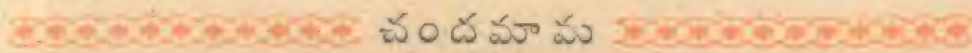
అంతలోనే హష్టూన్ కలగజేసుకుని ఖలీఫాను అతనికి ఎరుక పరిచాడు. అహ్మద్ ఖలీఫా కాళ్ళపై పడి, "నేను నెరక ఏ అపచారమైనా చేసి ఉంటే ప్రభువులు మన్నించాలి. నా అతిథ్యంలో అమర్యాదగాని, అశ్రద్ధగాని కనబరిచానేమో!" అన్నాడు.

"అలాటి దేమీలేదు. నీ అతిథ్యం రాజ్ వితంగా ఉన్నది. అందులో ఏ పంకా లేదు," అన్నాడు ఖలీఫా.

"అయితే ఈ దాసుడి వల్ల జరిగిన అపచార మేమిటో చెప్పండి," అన్నాడు అహ్మద్.

"నీ ఇంట గల పస్తువులమీదా, నీ బట్టల మీదా మా తాతగారైన ఖలీఫా అలా అల్లాచిహ్నాలున్నాయి. ఇది ఎలా సాధ్యమయింది? మా పూర్వీకుల ఆస్తి కొల్ల గొట్ట సాహసించావా? సంజాయిషీ చెప్పలేకపోతే నీప్రాణం దక్కదు సుమా!" అన్నాడు ఖలీఫా.

ఈ మాటలకు అహ్మద్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. అతని మనసు స్థిమిత పడింది. "నా కథ చెబుతాను, అలకించండి," అంటూ అతను చెప్ప నారంభించాడు:

గొప్ప పంకంలో పుట్టినవాడు కానప్పటికీ మా తండ్రిగారు ఆయన కాలంలో బాగాదు లోని వర్తకు లందరిలోకి గొప్ప ధనికుడు, గౌరవం పొందినవాడు. ఆయనకు నగరం అన్నిమూలలా దుకాణాలుండేవి. ఆయన అస్త్రీకి నేను చారనుణ్ణి అయ్యాక ఏ లోటూ లేకుండా సుఖంగా జీవిస్తూ, నేను ఆనందం పొందుతూ, నా అప్త మిత్రులకు ఆనందం చేకూర్చుతూ, ఒడుదొడుకులు లేక ప్రశాంతంగా కాలం వెళ్ళబుచ్చు సాగాను.

ఇలా ఉండగా, ఒక నాడు నేను ఒక దుకాణం ముందు కూచుని ఉన్న సమయంలో, ఒక చక్కని ఆడపిల్ల 'దుకాణం

బయట నిలబడి, "అబూ అల్ హసన్ ఇబన్ అహ్మద్ దుకాణం ఇదేనా?" అని అడిగింది. అప్పుడే యౌవనంలోకి అడుగు పెడుతున్న ఆ పిల్లను చూస్తూనే నాకు ప్రేమ పుట్టుకొచ్చింది. నేనే అహ్మద్ ననీ, అది నా దుకాణమేననీ నేను చెప్పిన మీదట ఆమె లోపలికి వచ్చి కూచుని, "నాకు మూడు పందల దీనారాలు కావాలి. మీ గుమాస్తాను ఎంచి ఇవ్వ మనండి!" అని ఆజ్ఞాపించింది. నా అజ్ఞ ప్రకారం నా షరాబు అమెకు డబ్బిచ్చాడు. ఆ డబ్బు తీసుకుని, వెళ్ళి వస్తాననికూడా చెప్పకుండా ఆమె తీవిగా తన దారిని వెళ్ళిపోయింది.

"ఈ మొత్తం ఏ పేర ఖాతా రాయ మన్నారు?" అని షరాబు నన్ను అడిగాడు.

"నాకుమటుకేం తెలుసు? ఖాతా వుస్త కాలలో ఆప్పరసల పేర్లుంటాయా?" అని ఎదురు అడిగాను. మా షరాబు అంతటితో పోనివ్వక ఆమె వెనకాల పరిగెత్తి వెళ్ళి, ఆమె పేరు అడిగి, ఆమెచేత మొహం పగిలే టట్టు కొట్టించుకుని, బిక్కమొహంతో తిరిగి వచ్చాడు. ఆ రోజుల్లా ఆమెనే తలుచు కుంటూ గడిపాను. మర్నాడామె ఏమీ జరగ నట్టునవ్వుతూ మళ్ళీ మా దుకాణానికి వచ్చి నన్ను చూస్తూనే, "నిన్న మీకు మంచి రోకరా ఇచ్చా ననుకున్నారుగాదా?" అన్నది.

"అల్లా సాక్షిగా నేనలా అనుకోలేదు. నీసాత్రే నీవు తీసుకుపోయావు. ఈ దుకాణం నీది, నేనుకూడా నీ సాత్రే!" అన్నాను.

"అలా అయితే నాకు అయిదుపందల దీనారాలు కావాలి," అన్నదామె. ఆమెకు కోరిన ధనం ఇచ్చాను. దాన్ని తీసుకుని ఆమె మాటా పలుకూ లేకుండా వెళ్ళి పోయింది. ఆ తరువాత రోజు ఆమె దుకా ణానికి వచ్చి, వెలగల రత్నాలు పరిచివున్న మళ్ళుల్ గుడ్డ కేసి వేలు చూపింది. రత్నాలతో సహా ఆ మళ్ళుల్ అమె కిచ్చేశాను.

ఇలా మూడు రోజులు జరిగాక, ఇక నాకు చేతులు కట్టుకు కూచోవటం భావ్యం కాదనిపించింది. మా షరాబులాగా ఆమె చేత మొహం పగల గొట్టించుకోవటానికి కూడా నేను సిద్ధమయ్యాను. అందుచేత ఈ సారి నేను ఆమె వెనకనే బయలు దేరాను. త్వరలోనే ఆమె బ్రిగిన్ నదిని చేరి, ఒక చిన్న తెప్పలో నది దాటి, మీ తాతగారి భవనం ప్రవేశించింది. ఆమెను సాధించటం ఎంత దుర్లభమో నాకు అర్థమయింది.

నేను ఇంటికి వెళ్ళి మా అమ్మతో, నే నొక పిల్లను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించాననీ, అమె ఖలీఫాగారి దివాణానికి చెందినదనీ, అయినా ఆమెను పెళ్ళాడటానికి కాయ

శక్తులా యత్నించబోతున్నానని చెప్పాను. "నుఖాన ఉన్న ప్రాణాన్ని నిష్కారణంగా ఎందుకు కట్ట పెట్టుకుంటావు? ఆ అమ్మాయి ప్రసక్తి మానుకో!" అన్నది మా అమ్మ.

"అమ్మా, రాసిపెట్టివున్నది జరగకుండా ఉంటుందా? అన్నిటికీ అల్లా ఉన్నాడు," అన్నాను. మర్నాడు ఉదయం నేను మా నగల దుకాణంలో ఉండగా నా పచారీ వ్యాపారం చూసే ముసలాయన వచ్చాడు. మా తండ్రికి ఆయన అంటే ఎంతో గురి. ఆయన నన్ను చూడగానే జబ్బు వడ్డా నను కున్నాడు. ప్రేమ తప్ప మరొక రోగమేమీ లేదని, ఆయనతో జరిగినదంతా చెప్పాను.

ఆయన అంతా విని, "పెద్ద చిక్కే! అయినా ఖలీఫా దివాణంలో నాకు తెలిసిన దర్జీ ఉన్నాడు. అతడు దివాణం నౌకర్లకు బట్టలు కుట్టుతాడు. అతన్ని నీకు పరిచయం చేస్తాను. అతని కేదైనా పని కల్పించి, దండిగా డబ్బిస్తే నీకు ఏదో విధంగా సహాయపడవచ్చు," అన్నాడు.

ఆయన నన్ను రాజ ప్రాంగణంలో దర్జీ ఉండే ఇంటికి తీసుకుపోయాడు. నేను పని పెట్టుకుని నా అంగీ జేబు చించుకుని, కుట్టమని దర్జీ కిచ్చాను. అతను కుట్టు తెలియరాకుండా కుట్టేశాడు. నే నాతని చేతిలో పది బంగారు దినారాలుంచాను.

లోపలికి వచ్చి గోడలకు తగిలించి ఉండే ఉడుపులలో ఒక చొక్కా చూసి, దాని ధర ఎంత అని దర్జీని అడిగాడు. నేనా చొక్కా తీసి వాడి చెతికిచ్చి, "తీసుకో. దిని ధర అదివరకే దర్జీకి ముట్టింది," అన్నాను.

ఆ కుర్రాడు నా కేసి చూసి కొంటగా నవ్వి, చెయ్యి పట్టుకుని నన్ను ఎడంగా తీసుకుపోయి, "మీరు అబూ అల్ హసన్ ఇబన్ అహ్మద్ కారా?" అన్నాడు.

"అరె, నీ కెలా తెలిసింది?" అన్నాను.

"తెలిసుండా ఎలా ఉంటుంది? రోజుకు యాభై సార్లయినా మా దొరసాని మీ పేరు అనుకుంటుంది గద! ఆమెకు మీ మీద ఉండే ప్రేమలో మీకు ఆమె మీద సగం ఉన్నప్పటికీ మిమ్మల్ని ఏదో విధంగా ఆమె ఉన్న చోటికి చేర్చగలను," అన్నాడు కుర్రాడు నవ్వుతూ.

నేను మోతీ కోసం ప్రాణాలివ్వటానికైనా సిద్ధంగా ఉన్నానని తెలిసినాక వాడు నన్ను అక్కడే ఉండమని, వెళ్ళిపోయి కొద్దిసేపట్లో ఒక సంచితో తిరిగి వచ్చాడు. ఆ సంచితో ఖలీఫా పేరుగల పచ్చదళు తెడుగు ఉన్నది. ప్రతి రాత్రి ఖలీఫా అలాటి ఉడుపు ధరించి అంతఃపురానికి వెళ్ళతాడట. ఆయన అభిమాన స్త్రీల గదులు ప్రత్యేకంగా ఒక

దర్జీ నా కేసి వింతగా చూసి, "బాబూ, మీ ప్రవర్తన వింతగా ఉండే. మీరు గాని ప్రేమపాశంలో చిక్కుకో లేదు గద?" అన్నాడు. దివాణంలో ఉండే ఒకా నొకపిల్ల నా మనస్సు దొంగిలించిందని, ఆమె పేరు కూడా నాకు తెలియదనీ చెప్పి, అమెను వర్ణించాను. అంతా విని దర్జీ, "మీరు చెప్పే పిల్ల తప్పక మోతీ అయి ఉంటుంది. ఖలీఫాగారు ఆమె చేత పాటలు పాడిస్తూ ఉంటారు," అన్నాడు.

అంతలోనే దర్జీ దుకాణంకేసి ఒక నొకరు కుర్రాడు వస్తూ కనిపించాడు. అ వచ్చేవాడు మోతీ నొకరేనని దర్జీ చెప్పాడు. కుర్రాడు

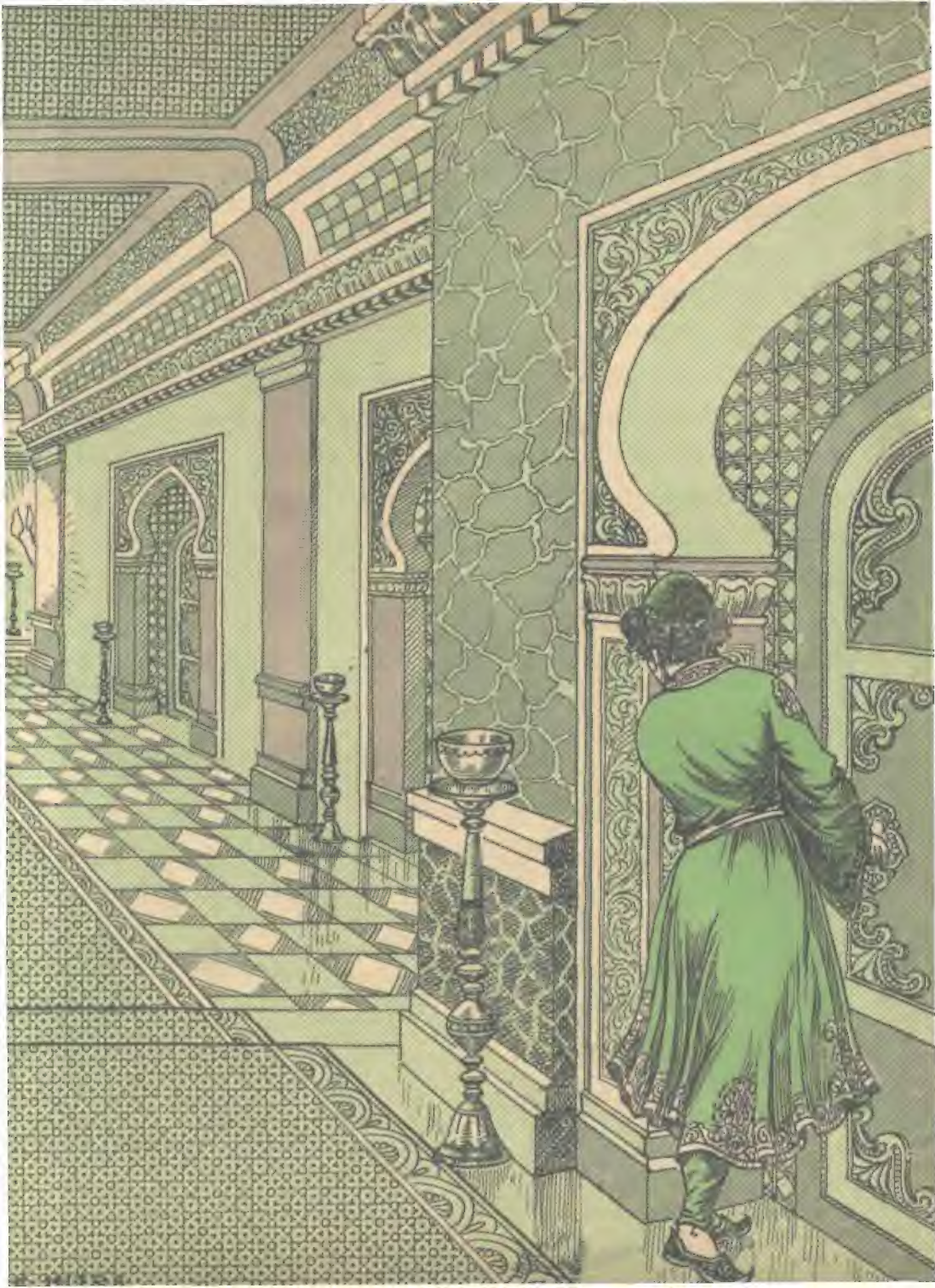
వరసలో ఉంటాయట. ఆ గదుల మధ్యగా నడిచేటప్పుడు ఆయన ప్రతి వాకిలి వద్దా ప్రత్యేకంగా ఉంచే గిన్నెలలో గురిగింజంత కస్తూరి ఉంచుతాడట. కుర్రాడు నాకి విపరాలన్నీ చెప్పి, "అదే నడవ వెంటిడి పాతూంటే నీకు నీలపు చలవరాతితో కట్టిన మండిగం గల ద్వారం కనిపిస్తుంది. అ వాకిలి తలుపు తెరుచుకుని లోపలికి వెళితే మా బెరసాని గారు కనిపిస్తుంది," అని చెప్పాడు.

నేను ఎన్నడూ ఇలాటి తెగువమారి పనులు చేసినవాణ్ణి కాను. అయినా ఇంత దూరం వచ్చాక ముందుకు పోక తప్పదు. అందుచేత నేను ఖలీఫా ఉడుపులు ధరించి,

కస్తూరి డబ్బీ చేతబట్టి రాజభవనపు నడవల వెంటిడి రోజూ తిరిగే వాడిలాగానే నడుచు కుంటూ ఖలీఫా అభిమాన స్త్రీలుండే నడవ ప్రవేశించి, ఒక్కొక్క ద్వారబంధానికి గల గిన్నెలలో కస్తూరి ఉంచుతూ ముందుకు పోసాగాను. ఇలా పాతూ నేను నీలపు చలవ రాతి మండిగం గల ద్వారం చేరి తలుపు తెరవబోతూండగా నా వెనక మనుషుల అలికిడి అయింది. తిరిగి చూసేసరికి బోలెడన్ని దివిటీలు కనిపించాయి. ఖలీఫాయే వస్తున్నారు!

నా ప్రైప్రాణాలు పైనే పోయాయి. నేను వెనక్కు పావలానికి లేదు. అందుచేత

ముందుకే పరిగెత్తాను. ఎంతదూరం పరిగెత్తుతాను? ఎక్కడికని పోతాను? ఎక్కడైనా చాక్కుంచామనే ఉద్దేశంతో కనిపించిన తలుపు ఒకటి తోసి గరుగబా లోపల తొరబడ్డాను.

సన్ను చూడగానే లోపల ఉన్న స్త్రీ భయంతో లేచి నిలబడి, ముఖానికి మేలి ముసుగు అడ్డం వేసుకున్నది. ఆమె ఒక్క కేక పెడితే నాకు ఆయువు మూడుతుంది. నాకు కిరచ్చేదమో, కొరతే తప్పదు. ఆ కుర్ర వెధవను సమ్మి ఈ ఊరులో దిగినందుకు నన్ను నేనే తిట్టుకుంటూ ఆ స్త్రీ కేసి వెరిగా చూడసాగాను.

ఇంతలోనే మేలి ముసుగు వేసక నుంచి వింత మాటలు వెలువడ్డాయి. “అబూ అల్ హసన్ గారా? స్వాగతం. నా చెల్లెలికి మీరంటే ప్రాణం. అది మీకు గట్టి పరీక్ష పెట్టింది. పరీక్షలో మీరు నెగ్గారు. అదృష్ట దేవత మిమ్మల్ని నా గదికి పంపింది గాని, ఇంకే గదిలోకి అడుగుపెట్టినా మీ ప్రాణానికి ముప్పు వచ్చి ఉండేది. మీరేమీ భయపడకండి. నేను మీకు సహాయం చేస్తాను. కాని ముందు నాకు ఒక విషయం చెప్పండి. మోతీని ఏం చేద్దామని మీ ఉద్దేశం?” అన్నది ఆ స్త్రీ.

“అమ్మా, ప్రమాణ పూర్తిగా నాకు మీ చెల్లెలి పట్ల ఎలాటి దుర్భావమూ లేదు. అమెను ఒకసారి చూస్తే చాలు నేను ధన్యుణ్ణి అవుతాను!” అన్నాను.

ఆమె చప్పట్లు చరిచి నౌకరు కుర్రాణ్ణి పిలిచి, “ఒరే, మా చెల్లెలు మోతీ గదికి వెళ్ళి, నేను రమ్మంటున్నానని చెప్పి పిలుచుకురా!” అన్నది.

మోతీ వచ్చింది. సన్ను చూడగానే ఏమాత్రమూ బిడియంలేకుండా చేతులు చాచి నా దగ్గరికి పరిగెత్తుకు వచ్చింది. అదే సమయంలో బయట అలికిడి అయింది. అక్కచెల్లెళ్ళు నన్నొక పెద్ద పెట్టెలో పెట్టి

తాళం వేశారు. కొద్ది క్షణాలకల్లా ఖలిఫా ఆ గదిలోకి వచ్చారు.

అయిన వాళ్ళిద్దరినీ చూసి, "ఓహూ, అక్కచెల్లెళ్ళు ఒక చోట ఉన్నారా? మోతీ, రెండు రోజులుగా ఎక్కడ మాయమయ్యావు? నీ పాట విని ఎంతో కాలమైనట్టున్నది. ఏదీ? ఒక్క మంచి పాట పాడు!" అన్నారు.

మోతీ అసలే ఆనంద పారవశ్యంలో ఉన్నదేమో, దివ్యంగా పాడింది. ఖలిఫా పరమానందంచెంది, "నీ కంఠంలో ఎంత మాధుర్యం ఉన్నది, మోతీ! నా అర్ధరాజ్య మైనప్పటికీ ఇస్తాను, ఏం కావాలో కోరుకో!" అన్నారు.

"ప్రభువువారు, సన్నూ, మా అక్కనూ ఇలాగే దయగా చూస్తే చాలు, ఇంకేమీ అక్కర్లేదు," అన్నది మోతీ.

"నే నిచ్చేదీ, నీవు పుచ్చుకునేదీ ఏదో ఒకటి అడుగు!" అన్నారు ఖలిఫా ఎంతో అప్యాయంగా.

"అలా అయితే, నా బానిసత్వం తొలగించండి. ఈ గదిలో ఉండే సామగ్రి యావత్తూ నా కిప్పించండి," అన్నది మోతీ.

"ఇచ్చేకాను!" అన్నారు ఖలిఫా.

తరవాత అయిన వెళ్ళిపోయారు. మోతీ నౌకర్లను పిలిచి గదిలో ఉండే సామానంతా తీయించి, నేనున్న పెట్టెతో సహా సమస్తమూ మా ఇంటికి చేర్పించి, ఇంక చెప్పవలసినదేముందీ? ఆ రోజే నేను మోతీని శాస్త్రాక్షంగా పెళ్ళాడాను.

ఈ విధంగా మీ తాతగారి సామగ్రి, దుస్తులూ నాకు లభించాయి. ఇందులో నేను ఒక్క ముక్క దాచ లేదు, ఒక్క ముక్క కల్పించలేదు.

అహ్మద్ చెప్పిన ఈ కథ విని ఖలిఫా అలో ముతసిద్ బిల్లా పరమానందం చెందాడు. అయిన అహ్మద్ కు పన్నులన్నీ రద్దు చేయించి, తన అంతరంగికుల్లో ఒకడుగా నియమించి అదరించాడు.

నిండు కుండ

ఒక గ్రామంలో ఒక రైతుకు ఒక కొడుకుండేవాడు. వాడి పేరు సోములు. వాడు నిండు కుండ. అందుచేత వాడి ధైర్యసాహసాలను గురించిగాని, శక్తి సామర్థ్యాలను గురించిగాని ఎవరికి తెలియదు.

ఒక రోజు సోముల్ని తండ్రి పొలానికి అంబలి తీసుకు పోమ్మన్నాడు. ఎండు కంటే పొలంలో కూలిజనం పనిచేస్తున్నారు. సోములు ప్రమాదవశాత్తూ దారిలో అంబలి ఒక పోసుకున్నాడు.

తండ్రి సోముల్ని నానా మాటలూ అని, "నువ్వు పట్టి పనికిరాని వాజమ్మవు. నీకు తిండి పెట్టటం కూడా దండగ. వెళ్ళి నీ బతుకు నువ్వు చూసుకో," అన్నాడు.

"అంత మాట పడి నేను మాత్రం ఎందుకుంటాను. నాకు మంచి ఇనప గద చేయించి పెట్టు. అంతకంటే నా కేమీ అక్కర్లేదు," అన్నాడు సోములు.

రైతు కమ్మరివాడి దగ్గరికి వెళ్ళి, అర మణుగు బరువు గల ఇనప గద చేయించు కొచ్చి సోములు కిచ్చాడు. సోములు దాన్ని పట్టి ఒక్క ఊపు ఊపేసరికి నడిమికి రెండుగా విరిగింది. రైతు ఈసారి మణుగు బరువు గల గద చేయించు కొచ్చాడు. అది రెండు ఊపులకు రెండుగా విరిగింది. రైతు రెండు మణుగుల గద చేయించు కొచ్చాడు. సోములు ఊపిన ఊపులకు అది పంగిందే గాని విరగలేదు.

"ఫరవాలేదు, పనికొస్తుంది," అంటూ సోములు గదను మోకాలికి పెట్టి పంకర తీసి, ఆ గదను భుజాన వేసుకుని ఉద్యోగం కోసం రాజుగారుండే నగరానికి వెళ్ళాడు.

"నికేం పని చాతనవు?" అని రాజు గారు అడిగాడు.

"పశువుల్ని మేపటం తప్ప నా కింకేమీ చేతకాదు," అన్నాడు సోములు.

రాజుగారి పశువుల కాపరిగా కుదిరాడు. మర్నాడు వాడు పెండలాడే లేచి, తన గద చంకన పెట్టుకుని, ఆవుల మందను తోలు కుని కొండల మధ్యకు వెళ్ళాడు. చీట్లో పశువులు మేస్తుంటే సోములు చితుకులు విరసాగాడు.

ఇంతలో ఒక రాక్షసుడు భూమి దద్దరిల్లే లాగా అంగలు వేసుకుంటూ సోములున్న చోటికి వచ్చి, పెద్ద బొంగురు గొంతుతో, "ఎవడ్రా నువ్వు?" అని అడిగాడు.

"అయ్యో, బాబోయ్! ఉలిక్కిపడితిని గదయ్యా! నే ననలే విరికివాణ్ణి! నీ కేదన్నా ఆవు కావాలంటే తీసుకుని పోరాదూ?" అన్నాడు సోములు, తల ఎత్తి రాక్షసుణ్ణి చూసి. రాక్షసుడు మందలో ఉన్న ఆవుల్లో బాగా కొవ్విస్తే ఆవునుగా చూసి, వెల్లికిలా పడేసి, అడవి తీగెలు తెంపి, వాటితో దాని కాళ్ళు నాలుగు కలియ గట్టి, "ఒరే అబ్బాయి, దీన్ని భుజాన వేసుకుంటాను, కాస్త సాయం పట్టు!" అన్నాడు.

"అయ్యో, బాబోయ్! నిన్ను చూస్తేనే నాకు భయం వేస్తున్నది! నేను రాను!" అన్నాడు సోములు.

"నిన్నేమీ చెయ్యను, రారా!" అన్నాడు రాక్షసుడు.

"నాకు కావలసిందే పశువుల కాపరి. జీతం ఎంత ఇవ్వమంటావు?" అన్నాడు రాజుగారు.

"తిండి పెట్టి ఏడాదికి నూరు రూపాయ లిస్తే చాలు," అన్నాడు సోములు.

"జీతం ఎక్కువగానే అడిగావు. అయినా నా ఆవులు మాయం కాకుండా చూశావంటే నువ్వడిగిన జీతం ఇస్తాను. ఎంతోమంది పశువుల కాపర్లను పెట్టాను. నా ఆవులు ఒక్కొక్కటిగా మాయమవుతున్నాయి," అన్నాడు రాజు.

"మీ ఆవులు మాయం కాకుండా నేను చూస్తాను," అని మాట ఇచ్చి, సోములు

సోములు భయపడుతున్నవాడల్లె రాక్షసుణ్ణి సమీపించి, “దాని కాళ్ళ సందున తల దూర్చు. నేను పట్టి ఆవును నీ వీవుకు ఎత్తుకా!” అన్నాడు.

రాక్షసుడు సోములు చెప్పినట్టే తన తలను ఆవు కాళ్ళ సందున దూర్చాడు. మర్నక్షణమే సోములు వెనక నుంచి రాక్షసుడి మెడ మీద తన గదతో బలంగా ఒక్క వేటు వేశాడు. ఆ దెబ్బతో రాక్షసుడు చచ్చిపడ్డాడు.

సోములు రాక్షసుడి తల నరికి ఒక చెట్టు మీద ఆకుల గుబురులో దాచి, వాడి శరీరాన్ని వాగులో పూడ్చి పెట్టి, సోయంకాల మరూక మందతో సహా ఇంటికి బయలుదేరి వెళ్ళాడు.

రాజుగారు దారిలోనే ఎదురుపడి ఆవులన్నీ ఒక్కటి వీరుపోకుండా ఇంటికి చేరటం చూసి ఆశ్చర్యపడుతూ, “అయితే, సోములూ, మంద మేసిన చోట విశేషా లేమిటి?” అని అడిగాడు.

“చెట్ల మీద ఆకులున్నాయి. వాగులో నీరుంది. అదేమంత విశేషం?” అన్నాడు సోములు.

మర్నాడు సోములు పశువులను తోలుకు పోయిన చోటికి ఇంకా పెద్ద రాక్షసుడు

వచ్చాడు. కిందటి రోజు వచ్చిన వాడి అన్న వీడు. విజ్ఞానకూడా సోములు అదే యుక్తితో చంపి, వాడి తల చెట్టు మీద గుబురులో దాచి, శరీరాన్ని వాగులో పూడ్చి, పాద్మువాలగానే మందను తోలుకుని ఇంటికి వచ్చాడు. ఈ రోజు కూడా రాజుగారు వాడికి ఎదురు వచ్చి ఆవులన్నీ తెరిగి రావటం చూసి మరింత ఆశ్చర్యపోయి, “అయితే, సోములూ, ఏమిటి విశేషాలు?” అని అడిగాడు.

“వగలల్లా ఎండ గాసింది. ఆవులన్నీ పచ్చిక మేశాయి. అదే మంత విశేషం?” అన్నాడు సోములు.

"అంతేనా? ఇంకేమీ జరగలేదా?" అని రాజుగారు అడిగాడు.

"ఇంకే ముంటుం దబ్బా?" అన్నాడు సోములు.

మూడో రోజు ఇంకా పెద్ద రాక్షసుడు వచ్చాడు. వాణ్ణి కూడా సోములు అదే యుక్తితో చంపాడు. ఈ విధంగా ఇంకెంత మంది రాక్షసులు వస్తారో, ఏమవుతుందో నని వాడికి ఆశ్చర్యం కలిగింది.

నాలుగో రోజు వారు బీట్లో వసువులను మేపుతూ, పుల్ల లేరుతూండగా చచ్చిపోయిన రాక్షసుల తల్లి వచ్చింది. "నా ముగ్గురు కొడుకులనూ మాయం చేసింది నువ్వే

నట్రా?" అంటూ ఆ రాక్షసిముండ సోములు మీద పడింది.

దాని బలం సోములు బలానికి ఏ మాత్రమూ తీసిపోదు. అయినా సోములు ఎలాగో దాని పట్టు తప్పించుకుని, తన గదతో దాని కాళ్ళు రెండూ విరగగొట్టేశాడు. అది కదలలేక, బాధ భరించలేక, తనను చంపెయ్యమని సోముల్ని బతిమాలింది.

"నీ బాధ నివారణ చేస్తాను, నాకే మిస్తావు?" అన్నాడు సోములు.

"ఈ దారిన పోతే మా గుహ వస్తుంది. అందులో పెట్టెడు బంగారమూ, పెట్టెడు వెండి ఉన్నాయి. అవి తీసుకుని నా ప్రాణం తీసెయ్యి," అన్నది రాక్షసి. సోములు దాన్ని కూడా చంపేసి, దాని తల కూడా చెట్టు గుబురులో దాచి, శరీరం వాగులో పూడ్చాడు.

ఆ రోజు మటుకు రాజుగారు ప్రతిరోజూ లాగా సోములుకు ఎదురు రాలేదు. కారణం తెలుసుకుందామని సోములు రాజుగారి లోగిలికి వెళ్ళేసరికి అక్కడ ఏడుపులూ, పెడబొబ్బలూ సాగుతున్నాయి.

ఉత్తరపు వెవున గుహలో ఉండే మూడు తలల రాక్షసుడు ఆ మధ్యాహ్నమే వచ్చి, "నూర్యాస్తమయం లోపల మీ అమ్మాయిని నా గుహకు చెర్చకపోతే మీ ఇంటిల్లి పాతిసి

వాశనం చేస్తా," నని రాజుగారిని బెదిరించి వెళ్ళాడట. సోములు రావటానికి ముందే రాజకుమార్తెను పంటవాడి వెంట ఉత్తరపు గుహకు పంపించారు.

ఈ మాట వింటూనే సోములు తన గదతో సహా ఉత్తరపు గుహకు పరిగెత్తాడు. వాడక్కడికి చేరే సరికి రాజకుమార్తె గుహ బయట ఒక బండ మీద శోకదేవతలాగా కూచుని, కంటికి మంటికి ఏకధారగా ఏడుస్తున్నది. పంటవాడు ఒక పెద్ద బండ రాయి చాటున నక్కి అంతా చూస్తున్నాడు.

సోములు అక్కడికి చేరగానే రాజకుమార్తెకు కొంచెం ధైర్యం వచ్చింది. వాడు

పంటవాడిలాగా భయపడక రాజకుమార్తె పక్కనే నిలబడి, "భయపడవద్దు. ఏమాత్రం అపకాశం ఉన్నా నేనీ రాక్షసుణ్ణి చంపేస్తాను," అన్నాడు.

నూర్చుడు అస్తమించబోతుండగా మూడు తలల రాక్షసుడు గుహ నుంచి బయటికి వచ్చాడు. చీకటిలో నుంచి వస్తూండటం చేత వెలుగు చూడలేక వాడు ఒక్క క్షణం పాటు కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఆ క్షణంలోనే సోములు తన చేతి గదను బలం కొద్దీ విసిరి రాక్షసుడి మెడ మీద ఒక్కటి పెట్టాడు. ఆ దెబ్బకు రాక్షసుడు చచ్చాడు గాని గద విసిరిన ఊపుకు సోములు బోల్గా

పడ్డాడు, వాడి చెయ్యి దొక్కుపోయి రక్తం కారింది. రాజకుమార్తె తన వీర కౌంగు చించి సోములు గాయానికి కట్టు కట్టింది.

తరవాత సోములు తనకు నిద్ర వస్తున్న దని చెప్పి తన ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు. పంటవాడు రాజకుమార్తెను ఆమె ఇంటికి చేర్చాడు. వాడు రాజుగారితో, "మహారాజా, ఎలాగో నేనా మూడు తలల రాక్షసుణ్ణి చంపి అమ్మాయిగార్ని కాపాడాను. రాక్షసుడు బెదిరించి వెళ్ళినాక తమరు, ఎవరన్నా ఆ రాక్షసుణ్ణి చంపగలిగితే వాడికి అమ్మాయి గారి నిచ్చి చేస్తామన్నాడు. అందుచేత నాకు అమ్మాయిగారి నిచ్చి చెయ్యండి," అన్నాడు.

రాక్షసుణ్ణి చంపిన సోములు రాజుగారితో ఆ సంగతి చెప్పడని పంటవాడు రూఢి చేసుకున్నాడు. చెప్పేవాడైతే వాడు సరాసరి ఇంటికి వెళ్ళి నిద్రపోడు. ఇక రాజకుమార్తె తనను కాదని పశువుల కావరిని పెళ్ళాడదని వాదనుకున్నాడు.

రాజుగారు పంటవాడి మాట నమ్మి మర్నాడే పెళ్ళి ఏర్పాటు చేశాడు. తెల్లవారి నిద్ర లేస్తూనే రాజకుమార్తె తనకు పంట వాడితో పెళ్ళి కాబోతున్నదని తెలుసుకుని, తండ్రిని ఇదేమిటని అడిగింది. అంతా విని అమె తన తండ్రితో, "నన్ను ఇవ్వదల్చిస్తే సోములు కివ్వండి. మూడు తలల రాక్షసుణ్ణి చంపినవాడు అతనే!" అన్నది.

రాజుగారు సోముల్ని పిలిపించి అడిగితే తాను చంపిన రాక్షసులందరి జాబితా చెప్పి, తాను వాళ్ళు గుహలో దాచుకున్న పెట్టెడు బంగారమూ, పెట్టెడు వెండి ఇంటికి తెచ్చు కున్న సంగతికూడా బయటపెట్టాడు.

అన్నిటికన్నా సోములు నిండుకుండ లాటి వాడన్నది రాజుగారికి ఎక్కువగా నచ్చింది. తనకు అంతకన్న మంచి అల్లుడు దొరకడని ఆయన తన కుమార్తెను సోములు కిచ్చి పెళ్ళిచేసి, అబద్ధాలాడిన పంటవాణ్ణి సగరం నుంచి వెళ్ళగొట్టాడు.

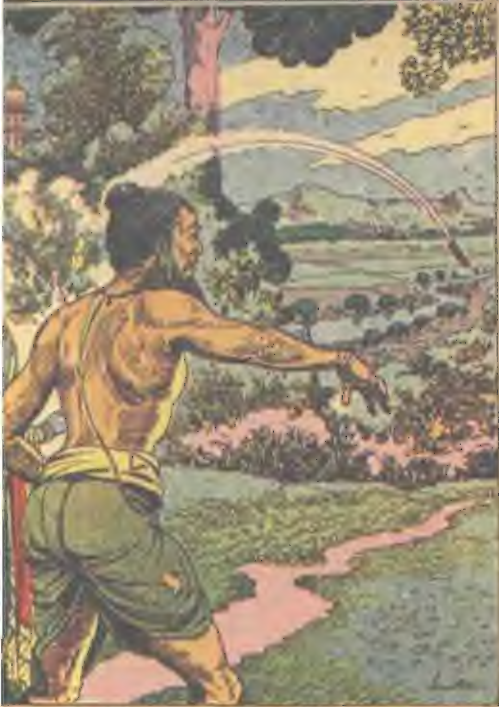
అది భార్య భర్తల సంభాషణ అంతా వింటూ ఉండిన లక్ష్మణుడు, "అన్నా! నీవు అరవ్వానికి వెళ్ళటానికే సిగ్గుపించి పట్టయితే నేను కూడా వస్తున్నాను," అన్నాడు. ఇందుకు రాముడు నీమ్మకెంచక, "ఏమో, నేనూ కూడా వెళ్ళిపోతే మన తల్లులు కొసల్లా మిమిత్రులు బ్రాహ్మణాదులకు వాళ్ళవుతారు. వాళ్ళను కని పెట్టుకుని ఉండు," అన్నాడు.

లక్ష్మణుడు ఒప్పుకోలేదు. "నేను రాత్రి, పగలూ నీకు కావలసిన పనులన్నీ చేస్తాను. నేను నీ వెంట పచ్చికిరాలి," అన్నాడు.

రాముడు సంతోషించి నీలే నీన్నాడు. పసిమ్మడి వద్ద ఉండే దివ్యాయుధాలు తనకు రమ్మచి లక్ష్మణుణ్ణి పంపాడు.

వాచిలో అశ్వయతూషారాలూ, భయంకరా కారాలు గల ధనుస్సులూ, దుర్భేద్యమైన కవచాలూ, బంగారు ఘాతగల రెండు కత్తులూ ఉన్నాయి. లక్ష్మణుడు వెళ్ళి, తాను అడవికి పోతున్న సంగతి తన మిత్రులందరికీ చెప్పి, పసిమ్మడి వద్దనున్న ఆయుధాలు తెచ్చాడు.

తరవాత రాముడు యాత్రాదానాలు చేశాడు. పసిమ్మడి కొడుకైన సుయజ్ఞాష్ట్రునిలిపించి, ఆయన భార్యకు సీతచేత ఆమె సగలూ, మంచమూ, పరుపులూ దానం చేయించి, తాను శత్రుంజయమనే ఏనుగునూ, అనేక ఇతర ఏనుగులనూ ఇచ్చి పంపాడు. అగస్త్యుని కొలికులనే బ్రాహ్మణులకూ, కొసల్కును అక్రయించుకుని ఉన్న

ఒక పృథ్వు వెద పండితుడికి, దశరథుడికి ఇష్టమైన చిత్రరథుడనే సారథికి, బ్రహ్మచారులకూ అంతులేని గోవులూ, బంగారమూ, మేణులూ, బట్టలూ దానం చేశాడు.

అయోధ్యకు సమీపంగా అరణ్యంలో ఒక ముసలి బ్రాహ్మణుడుండేవాడు. ఆయన పేరు త్రిజటుడు. ఆయనకు గంపెడు పిల్లలూ, వదుచు భార్య ఉన్నారు. ఆయన పరిగ విరుకుని, కందమూలాలు తవ్వుకుని సంసారం నెట్టుకొస్తున్నాడు.

రాముడు యాత్రాదానాలు చేస్తున్న మాట ఎలాగో తెలిసి త్రిజటుడు, చిరిగిన పై బట్ట కప్పకుని రాముడి వద్దకు వచ్చి,

"రాజపుత్రా, నేను పేదవాణ్ణి. చాలామంది బిడ్డలు గలవాణ్ణి. ఇంత కాలంగా పరిగ విరుకు బతుకుతున్నాం. కాస్త నన్ను కదా కించు," అన్నాడు.

రాముడాయనతో సవ్యసాచిని, "అయ్యా, నీవు నీ బలం కొద్దీ కర్ర విసురు. అది ఎంత దూరాన పడుతుందో అంత బాగున గోవుల నిస్తాను," అన్నాడు.

ముసలి త్రిజటుడు నడుము బిగించి, ఒక కర్ర తీసుకుని గిరగిరా తిప్పి విసిరేసానికి, అది సరయూనది అవతలి గట్టున వెళ్ళి పడింది.

రాముడు త్రిజటుణ్ణి అప్యాయంగా కొగలించుకుని, "అయ్యా, సవ్యసాచి కన్నాను, కొప్పడ వద్దు. నీ తవళ్ళక్కి ఎంతో తెలుసు కుండా మనిషింది. అన్నప్రకారం గోవుల నివ్వటమేగాక ఇంకేమన్నా కావాలన్నా ఇస్తాను" అన్నాడు. త్రిజటుడు రాముణ్ణి దీపించి అవుల మందలను తోలుకుని తన ఆశ్రమానికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఈవిధంగా దానాలతో అబాలగోపాలాన్ని తృప్తి పరచి రాముడు సీతా లక్ష్మణులతో తండ్రి నగదుకు బయలుదేరాడు.

వారు ముగ్గురూ వీధులవెంబడి పోతుంటే మేడల మీది నుంచి, మిద్దెల మీది నుంచి

చూసి పొరుగుకు కడుపు మండిపోయింది. వాళ్ళు రకరకాలుగా తమలో తాము మాట్లాడుకున్నారు :

“చూడండ్రా, రాముడు కాలినడకను భార్యనూ, తమ్ముణ్ణి వెంటబెట్టుకుని ఎలా పోతున్నాడో! కాకపోయినా ఈ దశరథుడి కేటో దయ్యం వట్టినట్టుంది. ఎంత దుర్మార్గు డైన కొడుకునైనా రాజైనవాడు అడవులకు పంపడుగదా, బంగారంలాటి రాముణ్ణి అడవికి పంపిస్తున్నాడే! మన మందరమూ గుటుంటాలతో సహా రాముడి వెంట పోతే లోగం వదిలిపోతుంది!”

పొరులు గట్టిగా అనుకునే: “ఈ మాట లన్నీ వింటూ సీతా రామలక్ష్మణులు దశరథుడి నగరు చేరి, సుమంత్రుడి ద్వారా తాము ఆయనను చూడవచ్చినట్లు రాజుకు కబురు చేశారు.

దశరథుడు సీతా రామలక్ష్మణులను పిలుచుకురమ్మని సుమంత్రుడితో అన్నాడు.

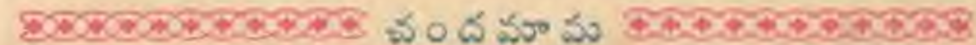
చేతులు బోడించి వచ్చే రాముడు కన బడగానే దశరథుడూ, ఆయన అంతాపుర ప్రితా లేచి నిలబడ్డారు. దశరథుడు రాముడి కెదురు పోటోయి మధ్య దారిలోనే వదిలిపోయాడు, ఆయనను ఎత్తి పాస్సుపై పడుకోబెట్టారు.

స్పృహ వచ్చి దశరథుడు కళ్ళు తెరచి గానే రాముడు, “మహారాజా, నేను దండ కారణ్యానికి పోతున్నాను. మీరు ప్రభువు గనక మీ అనుమతి కోసం వచ్చాను. నేనెంత చెప్పినా వినక సీతా లక్ష్మణులు నా వెంట బయలు దేరారు. వారి వనవాసానికి కూడా అనుమతి ఇవ్వండి,” అన్నాడు.

దశరథుడు రాముడితో, “నాయనా, రామా! కైకేయికి వరమిచ్చి నేను మోస పోయాను. నీవు నా అసతి అతిక్రమించి పట్టాభిషేకం చేసుకో!” అన్నాడు.

“మీరు అసత్యదోషం కట్టుకో కండి. అడవికి పోవటానికి నా కేమీ అభ్యంతరం

లేదు. పద్మాలుగేళ్ళూ సుఖంగా వస వాసం చేసి మళ్ళీ మీదగ్గరికి వస్తాము," అన్నాడురాముడు.

"మీరు ఇవాళ వెళ్ళాలని ఏమిటి? ఈ రాత్రికి ఇక్కడ ఉండి నా పల్ల మీకు కాపలినన వన్నీ పొంది, ఈ ఒక్క రాత్రి మమ్మల్నిందరినీ సంతోష పెట్టి, రేపు ఉదయం అరణ్యానికి బయలుదేర వచ్చు," అన్నాడు దశరథుడు.

"తండ్రి, మా కోరికలన్నీ మీరు తీర్చి నక్తే భావించి మమ్మల్ని వెళ్ళ నివ్వండి. మాకు మీ ఆశీర్వాదం ఇచ్చి సంతోషంగా పంపండి. అరణ్యంలో మా కేమీ కష్టా

లుండవు. అనేక పర్వతాలూ, సరస్సులూ, వింతలూ చూస్తాం," అన్నాడు రాముడు. రాము డడవికి పోతున్నందుకు దశ రథుడు పొందే సంతాపం చూసి సుమం త్రుడు పట్టరాని ఆగ్రహం పవ్చినవాడై, కళ్ళ నివ్వలు చాలుస్తూ, పళ్ళు పటపట కొరుకుతూ, కైకేయితో, "దుష్టురాలా! నిన్ను ప్రాణాంకన్న ఎక్కువగా చూసుకునే మహారాజా కింత శోకం తెచ్చిపెట్టావే, నీ వింకేమి చెయ్యలేవు? నీ చాలకం చూస్తే భర్తను పంపుకునేదానివిగానూ, పంశనాశనం కలిగించే దానివిగానూ కనిపిస్తున్నావు. అందరిలోకి పెద్ద కొడుకైన రాముడు పట్టాభిషేకం చేసుకోవడానికి నీ అభ్యంతర మేమిటి? భరతుడు రాజ్యం చేస్తే మేమంతా ఇక్కడ ఉంటామనుకుంటున్నావా? ఆయోధ్యలో ఒక్క బ్రాహ్మణుంటాడా? ఎందుకు చేస్తున్నావీ పాడువని? మొత్తానికి ఆ తల్లి కూతురనిపించు కున్నావు! నీ తండ్రి ఆయిన అశ్వపతికి ఒక మునీశ్వరుడు ఒక అపూర్వమైన శక్తి ఇచ్చాడు. దానితో ఆయన పట పక్ష్యదుల భాషలన్నీ నేర్చుకున్నాడు. ఒకనా డాయన మంచం మీద పడుకుని ఉండగా జ్ఞాంభమనే ఒక చీమ ఏదో అనే సరికి ఆయన పకపకా నవ్వాడు. అది

మాసి మీ ఆమ్మ, ఎందుకు నవ్వావో చెప్పు
 అన్నది. ఎందుకు నవ్వావో చెబితే నేను
 చచ్చి పోతానన్నాడు మీ తండ్రి. నువ్వు
 పస్తావో, బతుకుతావో నాకు తెలియదు; నన్ను
 మాసి నవ్వలేదని నా కేమిటి నమ్మకం?
 అందుచేత నవ్విన కారణం చెప్పాలినిందే
 నన్నది మీ ఆమ్మ. అప్పుడు మీ నాన్న తనకు
 పరమిచ్చిన ముని దగ్గరికి పోయి ఆయన
 నలహా అడిగాడు. నీ భార్య చచ్చి గిపెట్టినా
 చెప్పకు అన్నాడు ముని. అప్పుడు మీ నాన్న
 మీ ఆమ్మను వెళ్ళగొట్టి సుఖంగా ఉన్నాడు.
 నీ భార్య కూడా అలాగే ఉంది. తండ్రిని
 విడిచి రాముడు అడవికి వెళ్ళాడో గొప్ప
 ఆపద కలిగి తీరుతుంది. అందుచేత
 నీ వశ్రబుద్ధి మాని రాముడి పట్టాభిషేకానికి
 ఎప్పుకో!" అని హితవు చెప్పాడు.

ఈ మాటలకు కైక నిగ్గు పడలేదు
 సరికదా, చలించను కూడా లేదు. దశ
 రథుడు మాత్రం సుమంత్రుడితో, "రాముడి
 వెంట అడవికి చతురంగ బలాలనూ, విశేష
 మైన ధనాన్ని, అందగత్తెలయిన స్త్రీలనూ,
 సంబాలలతో వర్తకులనూ పంపించు. బళ్ళె
 కూడా వెంట ఇచ్చి పంపించు. రాముడికి
 రాజ్యం లేదన్న లోపం తెలియకుండా
 చూడు," అన్నాడు.

సుమంత్రుడి శాపనారాలకు చలించని
 కైకేయి ఈ మాటలు విని తెల్లబోయి, బెదిరి,
 గంతు అప్పుకుపోయి, "మహారాజా, అయ్యో
 ధ్యను పాడు బెట్టి అందరూ వెళ్ళిపోతే
 భరతుడు పాలించడు!" అన్నది.

"ఓసి దుర్మార్గురాలా! నా మీద మొయ్య
 రానంత బరువు వేసింది చాలక ఈ కొరడా
 బెబ్బలు కూడా విమిటి? ఇదంతా అవరాల
 లోనే చేర్చి అడగక పోయావా?" అన్నాడు
 దశరథుడు కోపంగా.

కైకేయి అంతకన్న హెచ్చు కోపంతో,
 "అది వేరే అడగాలా ఏమిటి? అరణ్యానికి
 పొమ్మంటే అన్నీ విడిచిపెట్టి పొవటం

కాదా? మీ పూర్వీకుడు, నగర చక్రవర్తి
తన పెద్ద కొడుకైన అనమంజుడి వెళ్ళగొట్టి
నవ్వుడు వాడి వెనకగా నైవ్యాన్ని వంపాడా?"
అని అడిగింది.

ఈ మాట విని నిర్దాగ్ధుడనే మంత్రి,
"అమ్మా, అనమంజుడి మాట ఇక్కడ
దేనికి? వాడు పరమ దుష్టుడు. వాడు వీధుల్లో
ఆడుకునే పిల్లలను డినుకుపోయి సరయూ
నదిలో వదేసి వాళ్ళు ఎలా చస్తారో చూసి
అనందించే పాపాత్ముడు. అందుచేత
పోరులు కడుపుమంటతో రాజువద్దకు వెళ్ళి,
'అయ్యా, తమరు అనమంజుణ్ణి వెళ్ళగొడ
తారా, మమ్మల్ని దేశం విడిచి వెళ్ళి

పొమ్మన్నారా? ఏదో ఒకటి తేల్చి చెప్పండి!"
అని అడగగా నగర మహారాజు జనద్రోహ
అయిన తన కొడుకునూ, వాడి భార్యనూ,
పరివారాన్నీ వెళ్ళగొట్టి, వాణ్ణి తిరిగి రాజ్యంలో
అడుగు పెట్టనివ్వ వద్దని కట్టుదిట్టం చేశాడు.
జనద్రోహి అనమంజుడికి జనప్రియుడైన
రాముడికి సావత్తం చెప్పావే!" అన్నాడు.

ఈ మాటలకు కైక చలించక పొవటం
చూసి దశరథుడు, "ఓసి పాపాత్మురాలా!
నిన్ను చూస్తే నీకు హితం తల కెక్కినట్టు
లేదు. నేను కూడా రాముడి వెంట అడవికి
పోతాను. నిష్ఠా, భరతుడూ సుఖంగా రాజ్య
మేలండి," అన్నాడు.

ఈ సంభాషణ అంతా వింటున్న
రాముడు తండ్రితో, "మహారాజా, అన్ని
సుఖాలూ విడిచి, అడవిలో కందమూలాలు
తినబోయే నా వెంట సేన కూడా దేనికి?
ఏనుగును దానం చేసి కట్టుతాడు దగ్గిర
లోభించే పద్ధతి మానండి. మాకు నార
బట్టలూ, దుంపలు తవ్వుకునే పరికరాలూ,
ఒక బుట్టా ఇప్పించండి, చాలు," అన్నాడు.

మానాభి మానాలు విడిచిపెట్టిన కైకయి,
"ఇదుగో, నారబట్టలు తెస్తూన్నాను," అంటూ
వచ్చింది. రామలక్ష్మణులు తమ మేలి
వస్త్రాలు విప్పేసి, తండ్రి ఎడటనే నార

బట్టలు ధరించారు. సీతకు మాత్రం అవి ఎలా కట్టుకోవాలో తెలియక రాముడి కేసి చూసింది. తరవాత ఒక బట్ట మెడకు చుట్టుకుని, మరొకటి చేత పట్టుకుని, నిగ్గుతో తల వంచి నిలబడింది. అప్పుడు రాముడు వచ్చిన ఆమె వద్దకు వెళ్ళి, ఆమె చేతిలో ఉన్న నార చీరె తీసుకుని, ఆమె కట్టుకుని ఉన్న పట్టు చీరె పైన దానిని చుట్టాడు.

ఇది చూసి దశరథుడి భార్యలు కన్నీరు కారుస్తూ, "నాయనా, నీవు తండ్రిమాట ప్రకారం అడవికి వెళ్ళదలిచావు, వద్దన్నా మానవు. కాని సీతను కూడా ఎందుకు తీసుకు పోతావు? ఆమె వనవాసం చెయ్య లేదు. మా వద్ద విడిచిపెట్టి వెళ్ళు, నాయనా. నీకు బదులుగా ఆమెను చూసుకుంటూ ఉంటాం," అన్నారు.

ఈ లోపల వసిస్తున్న సీతకు నార చీరె లిస్తున్న కైకేయితో, "గుణ హనురాలా, నీ సాహసానికి అంతు లేకుండా ఉన్నదే. సీత అడవికి వెళ్ళవలసిన అవసరమేమున్నది? రాముడి కోసం నిద్దం చేసిన పట్టాభిషేకం ఆమెకు జరిపి రాజ్యం పాలించేట్టు చేయవచ్చు, తెలుసా? సీత ఈ నార చీరెలు కట్టవలసిన అవసరం లేదు సరే కదా, ఆమె తన వెంట వాహ

నాలా, పస్తువులూ, బట్టలూ, పరిచారికలూ, సమ సమూ తీసుకు పోవచ్చును. భరతుడు సంతోషిస్తాడని నీవు చేసిన ఈ దుర్మార్గం అతనికి ఎంత మాత్రమూ రుచించదు. అతను దశరథుడి కొడుకే అయితే, తన తండ్రి వ్యథకు కారణమైన రామ వనవాసానికి ఎంత మాత్రమూ సమ్మతించడు!" అన్నాడు.

చుట్టూ ఉన్నవారు, "ఛీ, ఛీ!" అను కోవటం దశరథుడు విన్నాడు. ఆయన సీతను చూసి, "నుకుమారి, చిన్న పిల్ల! ఆ సీత మునిపత్నిలాగా నార చీరె గట్టి ఎలా వెలవెల పోతున్నదో చూడండి! ఆమె నార చీరెలు కట్టటానికి వీల్లేదు," అన్నాడు.

రాముడు బయలుదేరే ప్రయత్నంలో తల్లికి అప్పగింతలు చెప్పి, తన తల్లి అయిన కొనల్యను కాపాడమని కోరాడు. దశరథుడు సుమంత్రుడితో, "మంచి గుర్రాలను పూన్చిన మేలైన రథంలో విళ్ళ నెక్కించి, నగరం బయట అరణ్యంలో విడిచి పెట్టరా!" అన్నాడు. ధనాధికారిని పిలిచి, "పద్మాలుగళ్ళ పాటు సీతకు సరి పాయే మేలైన చీరెలూ, నగలూ తీసుకురా," అని ఆజ్ఞాపించాడు.

సీత పెళ్ళికి పోతున్న చానిలాగా విక సించిన ముఖంతో తన కొనం తెచ్చిన నగలు పెట్టుకుంటూంటే కొనల్య అమెను రెండు చేతులా అలింగనం చేసుకుని, "సీతా, ని భర్త పెడవాడై పొయినాడని వనవాస కాలంలో అశ్రద్ధగా చూడకమ్మా!" అంటూ నిశ్చింత చేసింది.

రాముడు తల్లి దండ్రులకు ప్రదక్షిణ సమస్కారం చేసి, తల్లితో, "అమ్మా దిగులు

పడక తండ్రిగారిని కనిపెట్టుకుని ఉండు, పద్మాలుగళ్ళంటే ఎంత? కన్నుమూసి తెరిచేసరికి గడిచిపోతాయి," అన్నాడు. లక్ష్మణుడు కూడా తల్లి దండ్రులకు మొక్కి తన తల్లి అయిన సుమిత్ర వద్ద సెలవు తీసు కున్నాడు. అమె, "లక్ష్మణా, ఇక నీకు రాముడే తండ్రి, సీతే తల్లి, అరణ్యమే అయోధ్య! అన్నను అవదరాకుండా చూసుకో, నాయనా!" అని చెప్పింది.

ముగ్గురూ బయటికి వచ్చారు. పెళ్ళి కూతురులాగా ఆలంకరించుకున్న సీత తాను వనవాసం వెళుతున్నాననే చింత కొంచెమైనా లెకుండా, ముందుగా రథమెక్కి కూచున్నది. తరవాత రామలక్ష్మణు లెక్కి కూచున్నారు.

సుమంత్రుడు రథంలో సీతకు దశరథు డిచ్చిన వస్త్రాభరణాలూ, ఆయుధాలూ, కవచాలూ, చిన్న గునపమూ, బుట్టా ఉంచాడు. రథం కదిలింది.

3. ఖియాప్స్ పిరమిడ్

ప్రపంచాద్భుతాలని పేరు పొందిన పిరమిడ్లన్నిటిలోకి ఖియాప్స్ పిరమిడ్ పెద్దది. దీని దిగువ భాగం వెడలి ఎటు చూసినా 746 అడుగులు. సుమారు 13 ఏకరాల మేర అక్రమించి ఉన్నది. దీని ఎత్తు 450 అడుగులు. రెండున్నరటన్నుల బరువుగల కొండరాళ్ళు 23 లక్షలు దీని నిర్మాణానికి ఉపయోగించారు. ఇది ఈజిప్టులో ఉన్నది.

ప్రశ్నోత్తరాలు

1. బి. రామయ్య, హైదరాబాద్

పాఠకుల లేఖలు, ప్రశ్నోత్తరాలు, మరియు ఫోటో వ్యాఖ్యలు ఒకే కవరులో పెట్టి పంప వచ్చునా?

పంపవచ్చును, కాని దేనికదీ వేరువేరు కాగితాలమీద రాయాలి. ప్రతి కాగితంమీదా పేరు, చిరునామా రాయాలి. రోజువారీగా వచ్చే ఉత్తరాలను పాఠకుల లేఖలకిందా, ప్రశ్నలకిందా, ఫోటో వ్యాఖ్యలకిందా చెరు చేసి పైలు చేస్తాము. ఇందుకే ఒకే కార్డు మీద వేరు వేరు శీర్షికల రచనలు సంపాదించి చాలాసార్లు కోరాము. అయినప్పటికీ అనేకమంది ఒక కార్డుపై ఫోటో వ్యాఖ్యలూ, ప్రశ్నలూ, పాఠకుల లేఖలూ రాస్తున్నారు. వీటిని మేము ఒకేసారి పరిశీలించము గనుక ఇందువల్ల పాఠకులకే నష్టం.

2. వై. శిల్పిరావు, కవిటి

అన్ని ప్రతికల కన్న "చందమామ"కు మిక్కిలి వన్నె రావటానికి కారణమేమిటి?

"చందమామ" గనక!

3. వోలేటి సూర్యప్రకాష్, నల్లగొండ

"గుండు భీమన్న" రచయిత ఎవరు? అన్న ప్రశ్నకు "తెలియదు", అని సమాధాన మిచ్చారు. ఎవరో తెలియకపోతే మీరు ఎలా ప్రచురించారు? గుండు భీమన్న కథలు కన్నడ జనసాహిత్యానికి చెందినవి. అసలు కథలు తెవరో తెలియదు. వాటిని మా సంపాదక బృందంలోవారే తెలుగులోనూ ఇతర భాషలలోనూ రాస్తున్నారు.

4. డి. ముకుందరాజు, భద్రంగల్లు

బేతాళుడు ఒక్క రాత్రిలోనే ఇన్ని కథలు చెప్పచున్నాడా, అన్నగారు? బేతాళ కథలలో ఎవరైనా వాస్తవికత కోసం చూస్తారా?

5. ఖుర్షీద్ బేగం, బందరు

మాకున్న సందేహాలు కార్టుద్వారా పంపవచ్చువా ?

పంపవచ్చు.

6. బి. యణిరాజి, సామర్లకోట

మామా, ఫాటో వ్యాఖ్యలు 2, 3 ఒకే కార్టుపై వ్రాయచ్చా ?

పన్నెండు పదమాడు కూడా రాయొచ్చు, చాతనైతే! కాని కొందరు ఒకే ఇంట వ్యాఖ్యలకు రెండు కార్డులు ఉపయోగిస్తున్నారు. ఇవి ఒకేవేల కలవటం చాలా కష్టం, వారికి సస్టం.

7. జి. జయరామరెడ్డి, కనిగిరి

“రాకాసిలోయ” యింకా ఎంతవరకు వేసెదరు ?

1962 అఖరుకు అయిపోతుంది.

8. డి. కల్యాణి, హైదరాబాదు

ఈ నెల నుంచి చిత్రకథ వేయలేదు ఎందుకు? ఆ కథలు చాలా బాగుంటాయి.

చిత్రకథ కొందరికి చాలా బాగుంటున్నది, మరి కొందరికి అంత బాగుండటం లేదు. అందుచేత వాటిని నిలిపివేశాం.

9. డి. శకుంతలారెడ్డి, ముచ్చిరెడ్డిపాలెం

స్నేహితుని కోసము తన కొడుకులను బలి ఇచ్చేవారు ఈ రోజులలో ఉన్నారా ?

అటువంటి దారుణ పరిస్థితి ఈ నాడు ఏర్పడదు; ఏర్పడదా చట్టం ఉన్నందు. భక్తులు పోయినాక అత్యుపాత్యలు చేసుకునే స్త్రీలు ఈ కాలంలో లేరా? చట్టం ఉన్నతే వారు సహిష్ణునం చేసేవారేగదా! స్నేహితుల కోసం త్యాగం చేసేవారు ఏ కాలంలోనూ ఉంటారు.

10. ఎ. ఆర్. శేఖర్, వేల్పూరు

గుండు భీమన్న కథలలాటివి మేముకూడా వ్రాసి పంపితే ప్రచురిస్తారా ?

సంతోషంగా ప్రచురిస్తాము. కాని అదే కథలు తిరగ రాని పంపవద్దు.

చందమామ
సంపాదకవ్యాఖ్య

నాకు నన్నే సాటి!

సంపాదనవారు :
ఎస్. ఆర్. ఎస్. ప్రకాశ్, తిరుపతి

బహుమతి
హందీర వ్యాఖ్య

పాల్ల ఎవరు నా తోటి? పంపనవారు:
ఎస్. జి. ఎస్. ప్రకాశ్, విజయం

ఒక ధనికుడు ఎంతో శ్రమపడి పెట్టెలకు పెట్టెలు బంగారం పొగుచేశాడు. ఒకనాడు ఒక సన్యాసి ఆయన ఇంటికి వచ్చి, "ఎందు కిలా బంగారాన్ని ఇనప పెట్టెల నిండా, కొయ్యపెట్టెల నిండా చేర్చుతున్నావు?" అని అడిగాడు.

"స్వామి, తమవంటి వారికి ఎక్కడ పడితే అక్కడ భిక్షలు దొరుకుతాయి. నాబోటి గృహస్థుకు తిండి లేని పరిస్థితి ఏర్పడితే ఏం కావాలి? అందుచేత ముందే జాగ్రత్త పడుతున్నాను," అన్నాడు ధనికుడు.

సన్యాసి ఈ మాట విని ఏమీ అనక వెళ్ళి పోయాడు. ఆ సాయంకాలమే ధనికుడు సన్యాసి ఉండే కుటీరానికి వెళ్ళాడు. సన్యాసి ఒక గొయ్యి తవ్వుతున్నాడు. పక్కనే ఒక గులకరాళ్ళ కుప్ప ఉన్నది.

"స్వామి, మీ రేమిటి చేస్తున్నారు?" అని ధనికుడు అడిగాడు.

"ఈ గులకరాళ్ళు ఎంత అందంగా ఉన్నాయో చూడు. విటిని దాచిపెట్టుకుంటున్నాను. ఎప్పుటికైనా విటితో అవసరం రావచ్చు," అన్నాడు సన్యాసి.

"అదేమిటి, స్వామి? కొండనిండా ఇలాటి రాళ్ళున్నాయి గదా, విటిని దాచటం దేనికి?" అన్నాడు ధనికుడు.

"గాలివాన వచ్చి కొండలన్నీ కొట్టుకుపోతే?" అన్నాడు సన్యాసి.

"అది జరిగే పనిగాదు. ఆ సంగతి మీకూ తెలుసు!" అన్నాడు ధనికుడు.

"మూర్ఖుడా, నీకు తిండి దొరకకుండా పోవటమనేది జరగదని నీకు మాత్రం తెలియదా? అబంగార మంతా ఎందుకు పొగుచేశావు?" అని సన్యాసి ధనికుణ్ణి కసిరాడు.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ :: బహుమానం రు. 10 లు

ఈ ఫోటోల వ్యాఖ్యలు 1962 ఏప్రిల్ సంచికలో ప్రకటించబడును.

★ పై ఫోటోలకు నరిలిన వ్యాఖ్యలు ఒక్క మాటలోగానీ, ఏను వాక్యంలోగానీ కావాలి. (రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం వుండాలి.)

★ ఏప్రిల్ నెల 20-వ తేదీ లోగా వ్యాఖ్యలు మాకు చేరాలి. తరువాత చేరే వ్యాఖ్యలు ఎంత మాత్రమూ పరిశీలించబడవు.

★ మాకు చేరిన వ్యాఖ్యలలో అత్యుత్తమంగా వున్న సెట్టుకు (రెండు వ్యాఖ్యలకు కలిపి) రు. 10/లు బహుమానం.

★ వ్యాఖ్యలు రెండూ పోస్తుకార్లుపైన (వాసి, ఈ అక్షరముకు సంపాది:- చందమామ పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ, ముద్రాసు-26.

ఏప్రిల్ నెల పోటీ ఫలితాలు

మొదటి ఫోటో: నాకు నేనే సాటి!

రెండవ ఫోటో: పోటీ ఎవరు మా తోటి?

పంపినవారు: ఎన్. ఆర్. సూర్యప్రకాష్,

C/o. డాక్టర్ ఎన్. వి. రామకృష్ణగారు, తెరువతి.

బహుమతి మొత్తం రు. 10/- ఈ వెలాఖరులోగా పంపబడుతుంది.

అట్ట చి వ రి బొ మ్మ

పాండవ శివర ద్వాదశికి అర్థంగా నిలబడిన భూతాన్ని బయిందలేక, నిదాయుడువై పోయిన అశ్వత్థామ శివుణ్ణి ద్వానించాడు. శివుడి అమృగహం చేత ఒక బంగారు వేదిక వెలిసింది. దానిపై అగ్ని ప్రజ్వలించింది. ఆ అగ్నిలో నుంచి శైవగణాలు బయలుదేరాయి.

అశ్వత్థామ శివుణ్ణి ద్వానిస్తూ, తన శత్రువులను నిర్మూలించే కౌరిక నెరవేర్చమని చెడుకుంటూ ఆ అగ్నిలో దూకాడు. అప్పుడు శివుడు ప్రత్యక్షమై, “నిన్ను పరీక్షించటానికి నేనే ఆ భూతాన్ని కల్పించాను. నీ శత్రువులకు కాలం తీరిపోయింది. వారిని సంహరించు,” అంటూ అశ్వత్థామకు ఒక కత్తి నిచ్చి, అతనిలో తానే ప్రవేశించాడు.

శివర ద్వారం వద్ద కృపుణ్ణి, కృతవర్మనూ వుంచి, బయటి నుంచి శివరంలోకి ఎవరూ రాకుండా చూడమని హెచ్చరించి, అశ్వత్థామ శివరంలోకి ప్రవేశించాడు. యోధులందరూ గాఢ నిద్రలో వున్నారు. అశ్వత్థామ ముందుగా దృష్టద్యుమ్నుడుండే చేతికి వెళ్ళాడు. చక్కని పక్కపై సుఖ నిద్రలో వున్న దృష్టద్యుమ్నుణ్ణి కాచితే ఒక్క తన్ను తన్నాడు. దృష్టద్యుమ్నుడు లేస్తాండగానే అతని జుట్టు పట్టుకుని కదలకుండా కొక్కిరిస్తూ అతన్ని అతి క్రూరంగా చిత్రపద చేశాడు.

అశ్వత్థామ అక్కడినుంచి బయలుదేరి శివరమంతా మృత్యువిహారం చేశాడు. అతను నిద్రపోతున్నవారిని, నిద్ర లేచి తన పైకి వచ్చినవారిని, ఒక్కొక్క మిగల్చుకుండా చంపిండాడు. అతని చేతిలో ఉత్తమోజుడూ, యుధామన్యుడూ చచ్చారు. శివరం నిండా రక్తమై చూడటానికి భూతమో, రాక్షసుడో అన్నట్లున్న అతన్ని చూసి భయపడి కొందరు పారి పోయారు.

ప్రతిపింద్యుడూ, సుతసోముడూ, నకులుడి కొడుకు శతాగ్నికుడూ, శిఖండి, విరాటుడి కొడుకులూ, మనమలూ, ద్రౌపది కొడుకులూ, అనేక వేల మంది పాంచాల, నృంబరు యోధులూ అతనితో పోరాడి చచ్చిపోయారు. కొందరు యోధులు దావుకు వెరచి శివరం విడిచి పారిపోవటానికి యత్నించారు. వారిని కృప కృతవర్మలు చంపేశారు. అంతేగాక, అశ్వత్థామకు వెలుతురు వుండటానికిని వారు పాండవ శివరానికి మూడుమూలల నిప్పుపెట్టారు.

ఈ విధంగా అర్చరాత్రి లోపుగా అశ్వత్థామ పాండవ శివరంలో మిగిలిపోయిన యోధులనూ, ఏనుగులనూ, గుర్రాలనూ నయితం నిశ్చేషంగా చంపేశాడు. ఆ రాత్రి పాండవులు శివరంలో వున్నట్లయితే ఈ ఘోర హత్యాకాండ జరిగి వుండేదికాదు.

అశ్వత్థామ ప్రతిజ్ఞ నెరవేరింది. అతను తన తండ్రి దావుకు వగ తీర్చుకుని, దుర్యోధనుడికి చేసిన ప్రతిజ్ఞ నిలబెట్టుకున్నాడు. అతను కృపకృతవర్మలను చేరుకుని తన పని పూర్తి అయిందని చెప్పాడు. వారిద్దరూ అతన్ని కొగలించుకుని అతని నుంచి తప్పించుకున్న వారిని తాము చంపినట్లు చెప్పారు. “మనము వెళ్ళి, రాజు ఇంకా ప్రాణాలతో వుంటే అతని చెవిని ఈ వార్త వేటాం!” అన్నాడు అశ్వత్థామ కృప కృతవర్మలతో.

సావిత్రి సౌందర్య రహస్యం...

‘లక్స్ వల్ల నా చర్మసౌందర్యం
అతి మనోహరం!’

ఎవరూ నాకంటే
సౌందర్యమివరే కలగలేదు.
సావిత్రి నాది.

‘రంగులు ఎంతో సుందరం-సబ్బు ఎంతో కోమలం!’ అన్నది సావిత్రి

హిందూస్తాన్ లిమిటెడ్ ఆఫర్

LUX 100-50 TL

చకచకా పెరగాలి....

చురుకుగా తిరగాలి...

ఏదాదిలో ఎన్ని ఏదైతే నేర్చుకోవాలి, పాకరి దేకారి అడుగుల్లు వెయ్యాలి. ఈదోగా - ఈ చేదాదిలోనే నిరుపు రెట్టింపు పెరగాలి. పాపాయి ఇన్ని పనులు సాధించి చక్క-బెట్టాలంటే శరీరద్రులు అడుగురుగునా అడుకోవాలి. అజీ రిచేసి పావ అరోగ్యం దెబ్బతినకుండా చూడడం శరీరద్రుల బాధ్యత.

ఇందుకు అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి గ్రెప్ మిక్చర్ అన్ని విధాలా శరీరద్రుల దాతృత్వం చేబుకున్నారు. అది హాయిగా ఉంటుంది. చక్కగా పనిచేసే పరికాలు చూపిస్తుంది. పాలపట్ల మొలిచే నెలల్లో పావం తేమూతం దాదాపుగా చూస్తుంది.

మీ పాపాయిక ప్రతి ఉదయం, అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి గ్రెప్ మిక్చర్ ఒక టీ స్పూను పాట వట్టండి. పావ తన పనులన్నీ చకచక చక్క-బెట్టకు చక్కగా పెరిగి తిరుగుతుంది

అమృతాంజనము

లిమిటెడ్ వారి

గ్రెప్ మిక్చర్

శరీరద్రులదాని, అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ సుగ్రామం-4 కొంజాయి-1, కంకర-1, మూర్రేపి-1

INT/AM/G-1417

వర్తక

గురు

బిటియూల్ - 3

(ఆధునిక క్రిమినాశని)

“బిటియూల్ - 3” ఒక ఆధునిక క్రిమినాశని, గాయములను కడుగుటకు, కస్తీ చికిత్స ఉపకరణములను శుద్ధిచేయుటకు ఉపయోగపడే మైసాది.

తయారు చేయువారు :

డి మైసూర్ ఇండస్ట్రీయల్ & టెక్స్టింగ్ లెబొరేటరీ లిమిటెడ్,
మల్లేశ్వరం :: బెంగళూరు - 3

★

వర్తక డిపాలు : { 35/37, తంబుగెట్టి వీధి, మదరాసు.
71/4, అమ్మబాయి క్రిమినాశనాల వీధి, బెంగళూరు - 2.

భూమి

బ్రాష్ట్రా ఆమలా

కేశవర్ధక్ శైలం

భూమి కేశవర్ధక్ శైలం బ్రాష్ట్రా ఆమలా

“ఏడాది పొడుగునా
నా హెర్క్యులిస్ మీద
ఒక వారం బస్సు చార్జీకంటే
తక్కువగానే ఐర్లు పెట్టాను”

— అంబుద్దాడు శృష్టమాధి

అతను ఐర్లు పెట్టిన ఆ మూడున్నర రూపాయలు
కూడా ప్రతి యేడాదా చూడటంగా జరిగే టివల్
హోమింగ్ కోసమే !

ఈ రోజుల్లో ఈ యా రమ్మే ప్రైవేట్ లో
హెర్క్యులిస్ అత్యుత్తమమైనది. ఇండియాలోనే
చాలా పెద్దది, అన్ని హంగీయూ కలిగిన కిక్సా
గారంలో ఇది కదలారనేయిదిటోంది. ఇందులోని
ప్రతి భాగమూ బచ్చికంగాను సక్రమంగానూ
ఫంట్టుంది. అందువల్ల కొంచెం జాగ్రత్తకోనే
హెర్క్యులిస్ ను చాలాకాలం వాడుకోవచ్చు.

హెర్క్యులిస్

ప్రైవేట్ కంటే ఎక్కువైనది
అది మీ ప్రాణమిత్రం

నిర్మాతలు :

టి. ఐ. ప్రైవేట్ ల్స్ ఆఫ్ ఇండియా
అంబుద్దాడు - (మదరాసు)

IWT TIC/H 1982

"గుండమ్మ శత"లో
కృష్ణ విలన్

TEL

"గుండమ్మ కథ"లో
సీరియస్ విలన్

—TKA

విజయా వారి
**గుండమ్మ
 కథ**

మహిళా జ్వల సాంఘిక చిత్రము

కథ... చిత్రపాణి

పాటలు... డి. నరసరాజు ... పాటలు... పింగళి నాగేంద్రరావు
 సంగీతం... ఘంటసాల... పాత్రాధిపతి... మార్వీస్ బార్బిట్
 కళ... గోఖలే. కలాధర్

డైరెక్షన్... కె. కామేశ్వరరావు, బి.ఎ.

నిర్మాతలు

నాగిరెడ్డి... చిత్రపాణి

Prasad Process

PRIVATE LIMITED,

CHANDAMAMA BUILDINGS, MADRAS - 26

..... Started in 1953 has purposefully
gathered the latest in Graphic Arts
Machinery...Best Artists and Artisans
trained to execute finest works for

**YOU
and
THE TRADE.....**

**CALENDAR OR A CARTON..
POSTER OR A PACKAGE SLIP..
LABEL OR LETTER DESIGN..**

**.....DONE SUPERBLY
IN MULTICOLOR**

Bombay Representing Office:

101, Pushpaja Kunj, 16-A. Road, Church Gate, Bombay-1

PHONE: 243229

Bangalore Representative:

73, Madhavanagar, Bangalore - 1.

PHONE: 6555

